

KARADA YAŞAYAN HAYVANLAR

KAPLAN

TANIŞALIM MI?

Ben bir kaplan yavrusuyum. Kedi yavrusuna çok benzerim. Birkaç gün önce doğdum. Bu yüzden gözlerimi açamıyorum. Bir süre annemin sütünü emeyeceğim. Biraz büyüyünce de annem, bana yiyecek bulmayı öğretecek. Yani çok sevdiğim etten yiyeceğim.

KURNAZ KAPLANLAR

Artık büyüdüm ve annemin bana öğrettiği her şeyi yapabiliyorum. Üstelik, annem ve babam gibi çok güçlü bir kaplan oldum. Çok hızlı hareket edebiliyorum. Bir sıçrayışta çok uzağa atlayabiliyorum. Bu yüzden beni yakalayamıyorlar. Ayrıca çok sessiz yürüyorum. Eğer takip ediliyorsa arkamı ayaklarımla, ön ayaklarımla izine basıyorum. Bu şekilde beni takip edenleri şaşırtıyorum.

GÖRÜNMEYEN KAPLANLAR

Vücudumdaki tüyler, hem renkli hem de çizgililer. Allah, bu çizgileri her kaplan arkadaşımın yaşadığı bölgeye göre farklı yaratmış. Bu sebeple, ormanda kolayca saklanabiliyoruz.

ÖZÜR DİLERİM! YANLIŞLIKLA GİRDİM

Her kaplanın, yemek aradığı yer bellidir. Bir kaplan, başka bir kaplanın bölgesine yemek aramak için kesinlikle giremez. Bunun için, kendi bölgemizi bir kokuyla işaretleriz. Ben de bölgemi çalıklar üzerine salgıladığım kokuyla işaretledim. Diğer kaplanlar, bu kokuyu duyduklarında benim bölgeden hemen uzaklaşıyorlar.

EYVAH KAPLAN DENİZE GİRİYOR

Sizce, ben yüzebilir miyim? Eminim, şu anda yüzemeyeceğimi düşünüyorsunuz. Ama Allah, biz kaplanları çok iyi birer yüzücü olarak yaratmış. Tabi ki, ben de çok güzel yüzüyorum.

KANGURU

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Sesin nereden geldiğini merak ediyorsunuz değil mi?

Çünkü beni göremiyorsunuz.

Ben bir kanguruyum. Bilin bakalım, neredeyim?

İşte! Buradayım. Allah'ım, benim için yarattığın en güzel yerde büyüyorum.

Yani annemin karnındaki cebinde.

KÜÇÜK CEP EVİM

Annemin kesesine minicikken geldim. Altı aydır, bu kesenin içinde yaşıyorum. Hiç dışarı çıkmıyorum. Aslında çevremdeki her şeyi çok merak ediyorum. Ama küçük olduğum için, annemin kesesinden dışarı çıkmaya çok korkuyorum. Size bir sır vereyim mi? Geçen ay, yanıma bir kardeşim geldi. İkimiz birlikte annemin kesesinde yaşıyoruz. Hiç kavga da etmiyoruz.

HANGİ SÜTÜ İÇMELİYİM

Annemin kesesinde dört tane bölüm var. Bu bölümlerden süt çıkıyor. Dördünden de farklı tatlı süt geliyor. Çünkü büyüdükçe içmemiz gereken sütler değişiyor. Ama ben Allah'ın izniyle, hangi sütü içmem gerektiğini çok iyi biliyorum.

HOŞÇA KAL KÜÇÜK CEP EVİM

Artık, annemin kesesinde yaşamıyorum. Allah'ım, büyümek ne güzelmiş.

Her yerde rahatlıkla koşabiliyorum. Ön bacaklarım kısa, arka bacaklarım ise güçlü ve uzun. Kuyruğum ise çok kuvvetli. Ne güzel değil mi?

HOP, HOP! BEN GELDİM

Ben çok hızlı hareket edebiliyorum. Hoplamayı, zıplamayı çok seviyorum. Kimse, beni yakalayamıyor. Benim ayaklarımı gördünüz mü? Oldukça büyük. Çünkü rahatça sıçramak için çok büyük arka ayaklara ihtiyacım var.

Böylece uzun bir mesafeyi bir anda atlayabiliyorum.

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Bu gördüğünüz okalıptüs ağacı. Bütün günümü, okalıptüs ağacının üzerinde geçiriyorum. Okalıptüs ağacının, gövdesine kollarımı ve bacaklarımı dolayarak tutunuyorum. Allah, kollarımı uzun ve kıvrık, pençelerimi de keskin bir şekilde yaratmış. Pekî! Ben kimim? Evet, ben bir koalayım. Gri tüylü ve sevimliyim.

BU BİR AĞAÇ MI YOKSA EV Mİ

Ben, doğduğumda yavru kangurular gibi annemin kesesinde yaşıyordum.

O günlerde annemin kesesinden hiç çıkmıyordum. Daha sonra biraz daha büyüdüm ve onun kesesinden ayrıldım. Ama annemin yanından hiç ayrılmadım. Şu anda, annemin sırtında yaşıyorum. Pekî, o nerede yaşıyor merak ediyorsunuz? Tabî ki, okalıptüs ağacında. Çünkü bizler, okalıptüs ağaçlarını çok seviyoruz.

ZEHIRLİ BİR AĞAÇ

Okalıptüs ağacı, sadece evimiz değil. Bizler, aynı zamanda onun yapraklarını yiyerek besleniyoruz. Şu ihtiyacımızın büyük bir kısmını da bu yapraklardan karşılıyoruz. Hatta okalıptüs ağacının yapraklarını, yiyecek aylarca su içmeden yaşayabiliyoruz. Aslında okalıptüs ağacının yapraklarında zehirli maddeler var. Ama Allah, bizi zehirli olan bu yapraklardan fazla etkilenmeyecek şekilde yaratmış.

UYKUCU KOALA

Bana herkes uykucu diyor. Ne yapayım? Okaliptüs ağacının üzerinde uymak çok zevkli. Hem yediğim, okaliptüs yapraklarını zehirli olduğu için beni uyutuyor. Günde 18 saat uyuyorum. Günün diğer saatlerinde ise ağaçlar üzerinde atlayıp hareket ediyorum. Üzgünüm, ama şimdiden uykum gelmeye başladı bile.

RÜZGÂRLI EV

Bugün diğer koalarla birlikte benim yaşadığım okaliptüs ağacında toplandık.

Hep birlikte sohbet ediyorduk. Ama birden rüzgâr çıktı. Üstelik, çok şiddetli esmeye başladı. Ama biz hiç üşümedik. Çünkü üzerimizde kalın kürklerimiz var.

TANIŞALIM MI?

Allah'a çok şükür sonunda dünyaya geldim. Tam yirmi iki aydır, yani yaklaşık iki yıldır bugünü bekliyordum. Şu anda ben yüz kiloyum.

UPUZUN BURNUM

Bu benim hortumum. Aslında burnum. Bakın ne kadar uzun. Ben, birçok işi mi burnumla gerçekleştiriyorum. Annem, bana kısa süre içerisinde hortumumu kullanmayı öğretecek. Böylece, ben de besinleri ve suyu ağzıma rahatlıkla götürebileceğim. Ayrıca, canım toprak banyosu yapmak istediğinde de üstüme hortumumla toz serpeceğim.

OBUR FİLLER

Gün içerisinde çok fazla yemek yiyoruz. Ot ve yapraklarla besleniyoruz. Ama çok az uyuyoruz. Çünkü bütün vaktimizi yemek yiyerek geçiriyoruz.

Görüyor musunuz? Annemin ağzının iki ucunda da sivri dişler var. Benim de yakında dişlerim çıkacak.

Annem, bu dişlerin bizim için çok önemli olduğunu söylüyor. Çünkü bu dişlerle yerde delik açıp su çıkarabiliyormuşuz.

AİLEMİ ÇOK SEVİYORUM

Biz, bütün akrabalar hep beraberiz. Birbirimize her zaman yardım ederiz. Yaşlılarımızı çok severiz. Onlara çok iyi davranır, hiç üzmez. Dün herkes çok mutlu oldu. Sevinç gösterisi yaptı. Çünkü uzun süredir görmediğimiz bir akrabamız aramıza geri döndü. Allah'ım ne güzel! Biz çok mutlu bir aileyiz.

YELPAZE KULAKLARIM

Kulaklarımı gördünüz mü? Tıpkı bir yelpaze gibi. Onlarla sadece duymuyorum. Söylemek istediklerimi, kulaklarımı hareket ettirerek anlatabiliyorum.

PATPAT AYAKLARIM

Arkadaşıma, bir şey söylemek istediğimde ise ayaklarımı yere vururum. Böylece çıkardığımız seslerle haberleşmiş oluruz.

ASLAN

TANIŞALIM MI?

Sakin korkmayın, ben henüz bir yavru aslanım. Beni, kediye de benzetiyorlar. Ama bir süre sonra büyük kafalı, yeşilleri olan, çok güçlü bir aslan olacağım. Sonra da bana ormanların kralı diyecekler.

TARAĞIMI BULAMIYORUM

Biliyor musunuz? Babamın uzun saçları var. Bu saçlara yele diyoruz. Yele, çok yumuşak tüylerden oluşuyor. Bazı aslanların yeleleri, yüzünü çevreler. Bazılarının ise, başlarının arkası ve omuzlarını kaplar.

Bakın! Babam kendisine verilen bu yele sayesinde çok daha güçlü görünüyor.

CANIM ANNEM

Bu benim annem. Merak etmeyin! Canımı acıtmıyor. Sadece beni bir yere götürüyor. Aslan anneler, yavrularını bu şekilde taşırlar. Zaten hem annem hem de babam beni her zaman koruyorlar. Ben, ikisini de çok seviyorum.

BURASI NEDEN SESSİZLEŞTİ

Bize ormanlar kralı diyorlar. Ama biz, ormanın sadece uzun otlar bulunan ve az ağaçlı açık yerlerinde yaşıyoruz. Ayrıca çoğunlukla, kayaların ve ağaçların gölgesinde uyuyarak günlerimizi geçiririz. Biliyor musunuz? Kükreddiğimiz zaman bütün hayvanlar susar ve bizi dinler.

ISRAR ETMEYİN DAHA YİYEMEM

Biz, en çok eti severiz. Ama acıkmadan yemek yemeyiz. Yiyecek aramaya genellikle geceleri çıkarız. Çünkü bizim gözlerimize geceleyin rahatlıkla görebilme özelliği verilmiştir.

ZEBRA

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Ben bir zebra yavrusuyum. Bir yıl annemin karnında bekledikten sonra dünyaya geldim. Şimdi, ayağa kalkmaya çalışıyorum. Ardından, yürümeye başlayacağım. Tamam oldu işte. Titreyerek de olsa yürümeyi başardım. Hemen annemin yanına gitmeliyim. Çünkü onun lezzetli sütünden içeceğim. Biliyor musunuz? Annemin sütü pembe. Hem de bu süt beni hastalıklardan koruyor.

GÖZLERİM ŞAŞI GÖRÜYOR

Beni hep ata benzetiyorlar. Ama benim, başımdan tırnaklarıma kadar tüm vücudumu kaplayan çizgilerim var. Renkleri de siyah ve beyaz. Bedenimizi kaplayan, bu çizgiler bizim için çok önemli. Çünkü bazen tehlike anında hepimiz bir araya toplansınız. Böylece çizgilerimiz birbirine karışıyor.

Aynen sizlerin parmak izleri gibi bizim de çizgilerimiz birbirinden farklı.

NÖBETÇİ ZEBRALAR

Ailemi çok seviyorum. Tıpkı sizin gibi, ben de ailemle birlikte yaşıyorum. Hayatım boyunca da ailemle birlikte yaşamaya devam edeceğim.

Biliyor musunuz? Ailemdeki bütün büyük zebrealar yavrularına çok iyi bakar, onları her zaman korurlar. Bir tehlike olduğunda büyük zebrealar yavrularını grubun içine doğru iter. Yavrular, annelerinin yanından hiç ayrılmazlar. Tabi ki, ben de annemin yanından hiç ayrılmıyorum.

Ayrıca ben ve ailem, gece uyudumuz zaman da güvendedeyiz. Çünkü bir ya da iki zebra bütün aile uyurken nöbet tutar.

BU KOŞAN KİM?

Bizler, otladığımız için düz alanlarda yaşıyoruz. Hayatta kalabilmemiz için de çok hızlı hareket etmek zorundayız. Vücut yapımızı ihtiyaçlarımızı karşılayabileceğimiz şekilde yaratılmış. Bacaklarımız çok uzun, kaslarımız da güçlü! Bir de büyük akciğerlerimiz var. Yani hiç yorulmadan ve yavaşlamadan çok uzun mesafeleri koşabiliyoruz.

ZÜRAFA

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Ben bir zürafayım. Biliyorum, beni hemen tanıdınız. Çünkü ben karada yaşayan, en uzun boylu hayvanım. Bakın, derim nasıl benekli benekli yaratılmış. Beneklerim, yaşadığım ortamın rengine çok benziyor. Böylece, bana zarar vermek isteyenler beni kolayca görmiyorlar.

NE KADAR ÇOK SUSAMIŞIM

Çok susadım, su içmek istiyorum. Sizce, bu uzun boyumla nasıl su içebilirim? Hemen cevap veriyorum.

Önce, ön ayaklarımın arasından başımı yere uzatıyorum. Sonra da büyük bir iştahla suyumı içiyorum.

Biliyor musunuz? Aslında ben bu şekilde su içerken belyin kanaması geçirebilirim. Fakat bunun olmaması için başım özel bir şekilde yaratılmış. Artık, suyum içsem iyi olacak.

MINİK ZÜRAFA

Bu, arkadaşımın yavrusu. Minik zürafa çok sevimli görünüyor, değil mi?

Ama çok küçük. Henüz kendini koruyamıyor. Bu yüzden, annesinin yanından hiç ayrılmıyor. Bazen tehlikeli durumlar olabiliyor. O zaman arkadaşım hemen yavrusunu vücudunun altına alıyor ve böylece onu koruyor.

ÇOK FAZLA YEMEYECEĞİM

Ağaçların çiçeklerini ve taze yapraklarını çok seviyorum. Boyum çok uzun olduğu için istediğim her ağaca rahatlıkla uzanabiliyorum.

En çok akasya ağacının çiçeklerini ve yapraklarını seviyorum.

NÖBET ZAMANI

Çok uykum geldi, ama nöbet sırası bendeymiş. Biliyorum, şaşırdınız. Ancak biz de insanlar gibi nöbet tutuyoruz. Böylece diğer arkadaşlarımız da rahatça uyuyor.

Bizim nasıl uyuduğumuzu merak ediyor musunuz? Hemen söyleyeyim. Uyurken, boynumuzu arka gövdemizin yanına uzatıyoruz. Uyku saatimizi bu şekilde dinlenerek ayakta geçiriyoruz.

SİNCAP

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Benim adım sincap. Gördüğünüz gibi minik bir hayvanım.

İşte! Vücudumun arkasında duran da benim kuyruğum. Kuyruğum, benim boyum kadar uzun. Hem de geniş ve gür tüylerim var. Allah, neden bana boyum kadar uzun kuyruk vermiş, biliyor musunuz?

Çünkü kuyruğum, ağaçtan ağaca atlarken dengeli durmamı sağlıyor. Böylece düşmüyorum. Üstelik, yönümü de kuyruğumu çevirerek bulabiliyorum.

AHI BİYIKLARIM

Biraz önce bıyıklarımın biri koptu. Ne yapacağım ben şimdi! Bıyıklarımın benim için ne kadar önemli olduğunu size söylemiş miydim? Tıpkı kuyruğum gibi bıyıklarım da dengemi sağlamamda bana yardımcı oluyor. Aynı zamanda geceleri dolaşırken etrafındaki nesneleri bıyıklarım ile hissedebiliyorum.

HIMM! NE KADAR LEZZETLİ

En sevdiğim besinler; ağaçta yetişen ceviz, kestane, fındık ve çam fıstığıdır. Ama kışın ben ve arkadaşlarım yemek bulmakta zorlanırsınız. Bu sebeple bizler de, sizler gibi yaz aylarında kış için yiyecekler biriktiririz.

KESKİN VE GÜÇLÜ DİŞLERİM

Sakın, bizim gibi dişlerinize ceviz ve fındık gibi sert kabuklu yiyecekleri kırıp yemeyin. Tamam mı? Sonra dişleriniz kırılır. Bir daha da yenisi çıkmaz. Biz yiyebiliyoruz. Çünkü bizim dişlerimiz bu kabuklu besinleri yiyebilmemiz için keskin ve sağlam yaratılmış. Ayrıca bizim dişlerimiz kırılıp aşınsa bile yerine yenileri çıkıyor.

ÇOK ÜŞÜYORUM

Aaa... Söylemeyi unuttum! Çok küçük olduğumuz için hareket etmediğimiz de donabiliriz. Bu yüzden, uyumak bizim için tehlikeli olabilir. Ama bizi hiç uyumuyor sanmayın. Tabi ki uyuyoruz. Uyurken de kalın kürke benzeyen kuyruğumuzu vücudumuzun etrafına sarıyoruz. Sonra da, bir top gibi kıvrılıp uyuyoruz. Böylece soğuk havalarda donmaktan kurtuluyoruz.

DEVE

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Nasılsınız? Ben çok mutluyum! Çünkü bugün sahibimle çölde uzun bir yolculuğa çıkacağım. Ayrıca çölde yolculuk yapmayı çok seviyorum. Biliyorum, buna şaşardınız ama yüce Allah, bizi sıcak çöllerde rahatlıkla yaşayabileceğimiz şekilde yaratmış.

SENİN OTOMATİK KIRPIKLERİN VAR MI

Ben, kum fırtınalarına karşı hazırlıyım. Uçuşan kum tanelerini, gözümünden ve burnumdan içeri asla girmez. Çünkü benim kirpiklerim uzun ve sakır. Tehlike anında kirpiklerim hızla kapanır. Böylece gözümün içine bir toz tanesi bile giremez. Peki ya burnumdan girerse? Endişelenmeyin! Burnumdan da giremez. Burnumuza da kapağa benzer bir deri tabakası koyulmuş. Böylece kumlar, burun deliklerimizden de içeri hiç giremiyor.

KUMBARAMDA NE BİRİKTİRİRİM

Görüyor musunuz? Benim sırtımda bir tane tepecik var. Bazı arkadaşlarımda ise iki tane tepecik var. Sırtımızdaki bu tepeciklere hörgüç denir.

Hörgücüm, benim kumbaram gibidir. Yola çıkmadan önce yemeğimi bol yer, suyumı çok içerim. Sonra da yağa dönüşen besinleri hörgücümde biriktiririm. Çölde, su bulamadığım zaman vücudum makine gibi çalışır. Böylece hörgücümdeki yağları parçalayarak yaşamam için gerekli suyu üretebilirim.

ÇÖL AYAKKABILARI

Kumlar; sıcacık ve pamuk gibi yumuşak. Hem de çölde yürümek çok eğlenceli. Ama sahibim çölde yürümeyi hiç sevmiyor. Ayakları, hep kumlara batıyor. Oysa

bizim ayakları-
mız
çölde
yürüye-
bileceğimiz
şekilde yaratılmış.

LEZZETLİ SIVRI DİKENLER

Yemek yemeyi çok severim. Ama uzun yolculuklarda her zaman yemek bulamayabiliyorum. O zaman da, çölde bulunan kuru otlar ve sivri dikenlerle bile doyarım. Çünkü bizim ağız ve dudaklarımız bu tür yiyecekleri yiyebileceğimiz şekilde yaratılmış.

KOYUN

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Beni görebiliyor musunuz? Yavru bir kuzu olduğum için, çok küçüğüm. Yanımdaki de benim annem. Biz koyunlar, hep birlikte dolaşırız. Ben zaten, annemin yanından hiç ayrılmam.

PASTAMA SÜT LAZIM

Bizim en çok sevdiğimiz iş, her gün süt vermektir. Siz de süt içmeyi çok seviyorsunuz. Çünkü süütün ne kadar çok faydalı olduğunu biliyorsunuz. Süt, dişlerinizi ve kemiklerinizi güçlendiriyor. Onunla yoğurt ve peynir de yapıyorsunuz. Ayrıca çok sevdiğiniz pastanın içine de koyuyorsunuz.

EYVAH HANGİSİ BENİM KUZUM

Annem, diğer koyunlara çok ben-
zıyor. Ben de diğer kuzulara çok ben-
zıyorum. Ama annemle birbirimi-
zi hiç kaybetmiyoruz. Çünkü annem
beni nasıl tanıyacağını biliyor. Nasıl
mı? Çok kolay. Annem, beni kokum-
dan tanıyor. Ondan uzakta da olsam
havayı koklayıp hemen yanıma geli-
yor.

YAĞMUR YAĞIYOR KAÇALIM

O o o !

Bugün çok
yağmur yağ-
dı. Her yer
mis gibi kok-
tu. Yağmurda

arkadaşlarımla dolaşmak çok hoş-
ma gitti. Merak etmeyin! Biz ıslanmı-
yoruz. Çünkü postumuz bizi yağmur-
dan koruyor. Tıpkı, bir yağmurluk gi-
bi. Sizin de yağmurluğunuz var mı?

AH, MİDEM AĞRIYOR

Bizler ot yiyoruz.
Ama otları fazla çiğne-
yemeden yutuyoruz. Yuttuktan sonra
ise, midemizdeki otlar tekrar ağzımı-
za geri geliyor. Böylece bir kez daha
çiğnedikten sonra otları diğer mide-
mize gönderiyoruz. Çünkü bizim ye-
diklerimizi iyi sindirebilmemiz için
dört tane midemiz var.

TÜYLERİME NE OLDU

Bizim tüylerimiz, siz insanlar için
çok değerli. Neden mi? Hemen anla-
tayım. Uzayan tüylerimiz kesiliyor.
Sonra da onlardan iplik yapıyor.
İpliklerle de kazaklar örülüyor. Daha
bitmedi. Bu ipliklerle, büyük fabrika-
larda kumaş yapıyor. Kumaşlardan
da güzel elbiseler dikiliyor.

AT

TANIŞALIM MI?

Hey, ben bir tayım. Yani at yavrusuyum. Aslında bir an önce büyümek ve çok güçlü bir at olmak istiyorum. Böylece, ben de çok hızlı koşup ağır yük taşıyabileceğim. Ama sakın, merak etmeyin! Bütün bunları büyüyünce rahatlıkla yapabilirim. Çünkü Allah, bizlerin vücudunu bu duruma uygun yaratmış.

YAŞIM KAÇ?

Biliyor musunuz? Yaşımı öğrenmek için dişlerime bakmanız yeterli.

Nasıl mı? İşte, benim kesici dişlerim zamanla aşınıp yıpranıyor. Dişlerim, ne kadar yıpranmışsa ona göre yaşımı tahmin edebiliyorlar. Aslında doğduğumda benim de tıpkı sizler gibi dişlerim yoktu. Bir süre sonra dişlerimiz çıkmaya başladı.

PALTODAN TÜYLERİM

Bizim, soğuk havalarda üşümek için giyeceğimiz kalın giysilerimiz yok. Ama Allah, bizlere bunun için tüy vermiş. Bu tüyler, vücut ısımızı ayarlıyor ve vücudumuzu, her zaman otuz sekiz derece sıcaklıkta tutuyor. Bu sebeple, soğuk kış gecelerinde tüylerimiz uzayıp sıcak mevsimlerde ise dökülüyor

UYUMAK İÇİN HİÇ YER YOK

Size bir sır daha vereyim! Biz ayakta uyuyabiliyoruz. Şaşırdınız değil mi? Üstelik, uyurken yorulup, düşmüyoruz. Allah'ın bacaklarımıza verdiği kilit sistemi sayesinde bunu yapabiliyoruz.

ESKİDEN ARABA VAR MIYDI

Ben, sizleri çok seviyorum. Zaten annem, atlarla insanların çok eskiden beri dost olduğunu söylüyor. Çünkü eskiden atlar, tahtadan yapılmış arabaları iple çekip yük ve insan taşıyorlarmış. Günümüzde de bazı arkadaşlarım at arabası çekiyorlar. Arkadaşlarım ve ben çok yoruluyoruz ama sizlere yardımcı olduğumuz için çok mutlu oluyoruz.

TANIŞALIM MI?

Miyav! miyav! Ben bir kediyim. Ama henüz yavru bir kediyim. Bunlar da benim kardeşlerim. Hepimiz dün doğduk. Ancak birbirimizi göremiyoruz. Dört kardeş olduğumuzu annem söyledi. Birkaç gün sonra, gözlerimiz açılacakmış. O zaman kardeşlerimi de görebileceğim.

TEMİZ OLMAYI ÇOK SEVİYORUM

Bakın! Mis gibi tertemizim. Tüylerim ise pırl pırl parlıyor. Annem, beni ve kardeşlerimi bugün temizledi. Yakında, kendi kendimizi temizlemeyi yani patilerimi yalamayı biz de öğreneceğiz.

AYNALI GÖZLERİM

Biliyor musunuz? Bizim, gözlerimiz geceleri çok iyi görür. Hem de parlar. Çünkü bizim gözlerimiz farklı yaratılmış. Gözlerimizde fazladan bir tabaka var. Bu tabaka gece ayna gibi parlıyor. Böylece, gece etrafımızı rahatlıkla görebiliyoruz.

DÖRT AYAĞIMIN ÜZERİNE DÜŞERİM

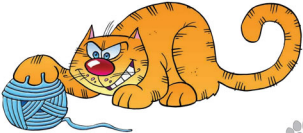
Off! Kısa mesafeden atlayınca fren yapamıyorum. Bu yüzden de zarar görebiliyorum. Ama yüksek bir yerden atlayınca bana bir şey olmuyor.

Çünkü dört ayak üzerine düşerim. Bunu nasıl mı, başarıyorum? Durun size anlatayım. Kuyruğumu denge sağlamak için kullanırım. Vücudumu paraşüt gibi kullanır sonra da patilerimin üzerine yavaşça düşerim.

OYUNCAK YUMAKLARIM

Ben sokakta, evde kısacası her yerde yaşayabilirim. Ayrıca sıcak bir yerde uyumak çok hoşuma gidiyor. Çevremdeki insanlar benim, çok hareketli ve sevimli olduğumu söylüyor. Üstelik, insanlarla oyun oynarken çok mutlu oluyorum. Peki, annenizin yün iplikleriyle de oynayabilir miyim?

TAVŞAN

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Herkes, beni uzun kulaklarım ve kısa kuyruğumla tanır. Yani benim tavşan olduğumu bilir. Üstelik tüylerim, beni çok güzel gösterir. Ama doğduğumuzda bizim tüylerimiz olmuyor. Bu yüzden ısınmak için yuvamızda kardeşlerimizle birbirimize sokuluruz. Tüylerimiz biraz daha büyüyünce çıkıyor.

UFF! NEFES NEFESE KALDIM

Haydi, beni yakalayın. Yakalayamazsınız ki. Çünkü ben hızlı koşarım. Hem de çok hızlı. Kısa ayaklarımla, her yerde zıp zıp zıplarım. Uzun kulaklarımla da en küçük bir sesi ya da kıpırtıyı hissederim.

GÖRÜNMEYEN HAVUÇLAR

Bilin bakalım! Ben en çok ne yemeyi severim. Tabi ki, havucu. Havucun tadı çok güzel ve lezzetli. Hem de istediğim kadar yiyebiliyorum. Çünkü biz yeraltında kazdığımız yuvalarda yaşıyoruz. Allah da, havuçları yerin altında büyütüyor. Böylece havuçları rahatlıkla yiyebiliyoruz. Havuç, gözlerimiz için de çok faydalı.

SIVRI DİŞLERİM

Siz, benim dişlerimi gördünüz mü? Sürekli uzayan ön dişlerimle çok sevimli olduğumu söylüyorlar. Peki, siz ne düşünüyorsunuz? Üstelik, çok sevdiğim havucu bu dişlerimle hissedebiliyorum. Yer altında tünel kazarken bile bazı taşları dişlerimle çıkarabiliyorum.

EVİM EVİM GÜZEL EVİM

Ben, yaşadığım yeri çok seviyorum. Buradan ayrılmak hiç istemiyorum. Bazen yaşadığım yerden ayrılıp uzağa gitmem gerekiyor. O zaman yerimi kimse almasın, diye işaret bırakıyorum. Nasıl mı? Allah, bize bulunduğumuz yere koku bırakma özelliği vermiş. Bu koku sayesinde, diğer tavşanlar bu yerin bana ait olduğunu anlıyorlar. Ne güzel değil mi?

TANIŞALIM MI?

Hav hav! Merhaba, beni hemen tanıdınız değil mi? En çok gördüğünüz hayvanlardan biriyim ben. Bakın! Çok farklı türlerde farklı renklerde büyük- küçük, tüylü- tüysüz çeşitlerimiz var.

Hem de bizlere, siz insanlara yardımcı olabilmemiz için bazı özellikler verilmiş.

KIRK İKİ TANE DİŞ

Size bir şey söyleyeyim mi? Ben en çok kemik yemeyi severim. Hımm... Çok lezzetli! Dişlerimizi kemik yiyebileceğimiz şekilde yaratılmış. Benim, tam kırk iki tane dişim var. Bu dişlerle, kemikleri rahatlıkla ufalayıp küçük parçalara ayırabiliyorum.

NE İŞ YAPIYORUM

Burnum çok iyi koku alır. Bu yüzden polis köpeği olarak çalışıyorum. Eğer birini arıyorsak, polis arkadaşım onun küçük bir eşyasını bana koklatır.

Eşyayı kokladıktan sonra, o kokuyu takip ederim. Sonunda da eşyanın sahibini bulurum. Bazı

arkadaşlarım da çoban köpeği, yani bekçi köpeği olarak insanlara yardımcı oluyorlar. Doğrusu hepsi de işlerinde başarılılar.

KARANLIKTA GÖREN GÖZLER

Bizler karanlıkta iyi görebiliyoruz. Sonra sizin duyamadığınız bazı sesleri de duyabiliyoruz. Üstelik, hareket eden canlıları çok uzaktan fark edebiliyoruz. Ne güzel değil mi?

Ama size bir şey daha söyleyeyim! Biz ilk doğduğumuzda göremeyiz ve duymayız. Ancak birkaç hafta sonra, hem görmeye hem de duymaya başlarız.

DİLİM ÇOK UZAMIŞ

Dilimi dışarı çıkarıp yürüdüğüm zaman sakın benden korkmayın. Çünkü havalar çok sıcak olduğunda dilimi dışarı çıkarak serinliyorum. Sıcakların artmasıyla birlikte bizim vücut ısıımız da artar.

Biz de fazla ısıyı atmak için dilimizi dışarı çıkarırız. Böylece, sıcak günlerde kalın tüylerimize rağmen hiç terlemeyiz.

DEVE KUŞU

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Ben bir devekuşuyum. Yani kuşların en büyüğü. Hatta benim boyum, sizin boyunuzdan daha uzun. Bakın! Diğer kuşlar gibi benim kanatlarım da var. Ama uçamıyorum. Çünkü kanatlarım çok kısa. Ancak kanatlarım sayesinde dengeli bir şekilde koşabiliyorum.

BİR PARMAĞIMLA NELER YAPARIM, NELER

Yüce Allah, bana uzun bacaklar da vermiş. Bu sayede çok hızlı koşabiliyorum. Üstelik, beni siz bile yakalayamazsınız. Çünkü iki bacağı olan, arkadaşlarımdan içirisinde en hızlı koşan benim. Ayrıca benim ayaklarımda, yalnızca ikişer tane parmak var. Parmaklarımdan biri, diğerinden çok daha büyük.

İşte! Ben, bu büyük parmağımın üzerinde koşuyorum.

BURASI YUMURTALARIM İÇİN GÜVENLİ DEĞİL

Benim yumurtalarım da çok büyük. Yavrularım, yumurtadan çıkana kadar onları en güvenli yere bırakıyorum. Bunun için, önce kumluk bir yer seçiyorum. Ardından, çukur açıyorum ve oraya bütün yumurtalarımı yerleştiriyorum. Son olarak da üzerini yine kumla örtüyorum.

DADI DEVE KUŞU

Arkadaşlarımla hep birlikte yaşıyoruz. Yumurtalarımızı hepimiz aynı yere koyuyoruz. İçimizden birini de koruyucu anne seçiyoruz.

Artık, bütün yumurtalara o bakıyor. Ama merak etmeyin! Her deve kuşu, kendi yumurtasını tanıyor. Çünkü yumurtalarının kabukları üzerinde farklı hava delikleri yaratılmış. İşte, bu hava delikleri

sayesinde, her anne kendine ait olan yumurtaları tanıyor.

OYUNCU YAVRULAR

Yavrularımız, yumurtadan çıktılar. Henüz çok küçükler. Kendilerini savunacak güçleri bile yok. Ama tehlike anında ne yapmaları gerektiğini iyi biliyorlar. Kendilerini korumak için, yere uzanıyorlar. Hiç kıpırdamıyorlar bile.

GEYİK

Merhaba! Ben bir geyiğim. Hem de ünlü bir geyik. Boynuzlarım sayesinde beni herkes tanıyor. Çünkü boynuzlarım kocaman ve çok güçlü. Ayrıca boynuzlarımız çatalı yaratılmış. Biliyor musunuz? Çatalı boynuzlarım her yıl yenileniyor. Eski boynuzlarım da düşüyor. Boynuzlarım, benim için çok önemli. Çünkü onlarla kendimi düşmanlarıma karşı koruyabiliyorum.

GAZEL

Merhaba! Ben bir gazelim. Çok hızlı koşarım. Ancak hızlı koştuğum için vücut ısım hep yükselir. Böylece beynimin ısısı da artar. Ama beynimin vücudumdan daha serin olması gerekir. Yoksa yaşayamam. Her şeyin yaratıcısı olan Yüce Allah, biz gazellerin hayatını kolaylaştırıcı özelliklerde vermiş.

Mesela: Beynimin serinlemesi için başımın sağ tarafına özel bir soğutma sistemi kurulmuş. Bu sistem sayesinde, koşarken vücudumun ısısının artması beni hiç etkilemiyor.

KÖSTEBEK

Merhaba! Ben bir köstebeğim. Çok çalışkanım. Yaz, kış demeden sürekli çalışıyorum. Yeraltında tüneller açıyorum. Çünkü, ben bu geçitlerde yaşıyorum. İşimi, hem çok mükemmel hem de çok hızlı yapıyorum. Bize verilen tırnaklar sayesinde rahatlıkla toprağı kazabiliyorum.

Nasıl mı? Ön ayak parmaklarım kürek, tırnaklarım da çatal gibi sivridir. Bu arada bazıları, benim gözlerimin görmediğini sanıyor. Aslında, yeraltında yaşadığım için gözlerim çok küçük ve tüylerimin altında. Aksi takdirde gözlerime toprak kaçabilir, gözlerim kör bile olabilirdi.

TAVUK

Gıd!gıd! Gıdak! Ben bir tavuğum. Yani anneyim. Çok heyecanlanıyorum. Çünkü yumurtalarımın üzerine yatmaya başlayalı tam yirmi bir gün oldu. Artık yavrularım yumurtadan çıkacak.

Bakın! Kabuklarını kırmaya başladılar bile. İşte! Sarı, minik civcivlerim.

Biz çoğunlukla insanlarla beraber yaşıyoruz. Onlarla birlikte yaşadığım için çok mutluyum. Böylece Allah'ın, bana verdiği görevi kolaylıkla yerine getirebiliyorum. Yani insanların beslenmesine yardımcı oluyorum.

YILAN

Merhaba! Ben bir yılanım. Uzun ve dar bir vücudum var. Vücudumuz pullu bir deriy-le kaplanmış. Bu sebeple, göv-demde bulunan pullar saye-sinde yerde kıvrıla kıvrıla gi-diyorum. Ayrıca kutuplar ha-riç dünyanın, her yerinde bizim türlerimizi görebilirsiniz?

Çünkü kutuplar çok soğuk. Bu yüzden orada yaşayamam ve hareket edemem. Bu sebep-le de kış aylarında yer altında uyuyorum.

KERTENKELE

Merhaba! Ben bir kertenke-leyim. Benim, pek çok kertenke-le akrabam var. Bazı akrabala-rım dört ayaklı. Bir kısmı da sa-dece iki ayaklı. Bazılarında ise hiç ayak yok. Ama bütün ker-tenkeleler, benim gibi bir kuy-ruğa sahip. Rengimiz yaşadığı-muz ortama göre değişiyor. Bu sayede rahatlıkla gizlenebili-yoruz. Ancak bazı tehlikeli du-rumlarda kuyruğumun son kıs-mını bırakıp kaçıyorum. Sakın üzölmeyin! Kuyruksuz kalmı-yorum. Çünkü kopan kuyru-ğumun yerine yeni bir kuyruk daha veriliyor.

AYI

Burnuma harika kokular geliyor. İleride mutlaka içerisinde nefis ballar bulunan bir kovan var. Şışt! Sessiz ol! Hemen tanışalım. Ben bir ayıyım. Çok iyi göremiyorum. Duyamıyorum da. Ama çok iyi koku alıyorum. Demek ki, bizlere hassas bir burnun verilmiş.

Biraz sonra, nefis ballarla karnımı doyuracağım. Çünkü kış uykusuna yatacağım için bol bol yemek yemeliyim. Şişmanlarım diye korkmayın, sakın! Zaten ilkbaharda uyanduğымda çok zayıflamış olacağım.

KAPLUMBAĞA

Merhaba! Ben bir kaplumbağayım. Bakın! Çok hızlı hareket edemiyorum. Üstelik evimi de sırtımda taşıyorum. Korktuğumda ya da dinlenmek istediğimde hemen ayaklarımı ve kuyruğumu içeri doğru çekiyorum. Böylece kendimi koruyabiliyorum.

Ayrıca benim denizde yaşayabilen kaplumbağa arkadaşlarım da var.

Ahh...! Çok uykum geldi. Ekim ayındayız. Birazdan kış uykusuna yatacağım. Çünkü artık havalar soğumaya başladı. Yiyeceklerde azaldı. Anlayacağınız mart ayına kadar uyuyacağım.

1. Annemizin kesesinde büyürüz. Bu kesede aynı anda dört farklı kıvamda süt bulunur. Zıplayarak dolaşırız. Bilin bakalım biz kimiz? Resimden yerimizi bulup yanımızdaki kutucuğa + işareti koyunuz.

2. Karada yaşayan en iri ve en ağır hayvanlar biziz. Yelpaze gibi kulaklarımız var. Bilin bakalım biz kimiz? Resimden yerimizi bulup yanımızdaki kutucuğa X işareti koyunuz.

3. En uzun boylu hayvan bizim arkadaş. Su içmek için epeyce eğilmemiz gerekir. Bilin bakalım biz kimiz? Resimden yerimizi bulup yanımızdaki kutucuğa * işareti koyunuz.

4. Bizce ormanlar kralı derler. Şöyle bir kökredik mi bütün hayvanlar seslerini keser. Bilin bakalım biz kimiz? Resimden yerimizi bulup yanımızdaki kutucuğa * işareti koyunuz.

5. Boyum kadar uzun kuyruğum var. Daldan dala rahatça gezerim. En çok fındık, ceviz ve kestaneyi severim. Bilin bakalım biz kimiz? Resimden yerimizi bulup yanımızdaki kutucuğa Ç işareti koyunuz.

1. Benim sütümden ve yünümden insanlar istifade ederler. Onlarca yavru arasından kendi yavrumu kokusundan tanıyarak bulabilirim. Resimden yerimi bulup yanımdaki kutucuğa + işareti koyunuz.

2. İnsanlarla eskiden beri dostuz biz. Bizlerin çektiği arabalar sizlerin çok işinizi görür. Yavrularımıza tay denilir. Resimden yerimi bulup yanımdaki kutucuğa X işareti koyunuz.

3. Sabahları erkenden kalkar, çiftliktekileri uyandırırım. Resimden yerimi bulup yanındaki kutucuğa ★ işareti koyunuz.

4. Benim yumurtalarımı bütün çocuklar çok sever. Her sabah sizler için bir yumurta yaparız. Resimden yerimi bulup yanındaki kutucuğa ☺ işareti koyunuz.

DENİZDE YAŞAYAN HAYVANLAR

MÜREKKEP BALIĞI

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Ben bir mürekkep balığıyım. En hızlı yüzen balıklardan biriyim. Ancak, istersem denizde dakikalarca hareketsiz kalabiliyorum. Tehlike anlarında kollarımla üzerime kum dökabiliyorum. Böylece, kendimi kumların içine gizliyorum. Ayrıca bizim vücudumuz kemiksiz yapılmış. Üstü de kalın bir deriyle kaplanmış. Derimin desenini ve rengini kolaylıkla değiştirebiliyorum. Hem de ne zaman istersem!

Mesela: Yemek gördüğümde, kızdığım, korktuğumda. Bu konuda tam bir ustayım. Ayrıca çok hızlıyım da...

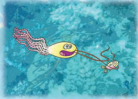
İLK EVİM

Size bir sır vereyim mi? Ben, doğmadan önce bir yumurtanın içindeydim. İçeride hiç korkmadan öylece doğacağım günü bekliyordum. Orada çok rahat ve güvendedim. Yemeğim bile vardı. Yumurtamda büyümem için gerekli olan her şeyi hazırlanmıştı. Hatta kuyruğumun ucunda sivri bir uç da bulunuyordu. Bu ucu doğacağım zaman yumurtayı delmek için kullanmam gerekiyordu. Ben de öyle yaptım. Vakti gelince, yumurtamı delip dışarı çıktım. Doğduktan sonra da bu sivri uç kayboldu.

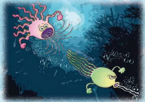
TAM İSABET

Ağızımda, iki tane ip gibi uzantı bulunuyor. Aslında onlar, yemek aramaya çıktığımda benim en büyük yardımcılarım. Yemeğimi bulduğumda, bu iki ipi çok hızlı bir şekilde fırlatıyorum. Hemen yemeğimi yakalıyorum. Yine iplerin yardımıyla aynı hızla doğruca ağızıma götürüyorum. Sonra da sekiz kolumla yemeğimi parçalara ayırıyorum. Ardından, afiyetle yiyorum.

DOLDUR-BOŞALT

Size, nasıl yüzdüğümü de anlatabilir miyim? Başımın iki yanında cebe benzeyen açıklıklar bulunuyor. Buradan suyu, içimdeki boruya benzeyen bir boşluğa çekiyorum. Ayrıca başımın altında ince bir boru daha var.

İşte! İçime çektiğim suyu bu borudan da hızla dışarı fışkırtıyorum. Bu şekilde çok hızlı hareket edebiliyorum. Hem bana zarar vermek isteyenlerden de kolaylıkla kaçıyorum. Kaçamazsam bu sefer koyu renkli bir boya fışkırtıyorum. Mürekkebe benzeyen bu boya etrafa dağılıyor ve suyu bulanırıyor. Böylece beni göremiyorlar. Ben de hemen oradan uzaklaşıyorum.

SÖNDÜR ARTIK ŞU IŞIKLARI

Merhaba! Ben de, ışıklı bir mürekkep balığıyım. Bana kendimi koruyabilmem için ışık üretebilme özelliği verilmiş. Üstelik, rengi gibi ışığın bütün özelliklerini ben ayarlıyorum. Hem ışıklarımı açıp denizde yüzmek çok hoşuma gidiyor. Bununla birlikte bana zarar vermek isteyenleri şaşırtmayı da çok seviyorum. Tehlike anında ışığı ayarlayarak suyun içinde kendimi görünmez yapıyorum. Doğrusu çok komik oluyor. Beni yakalamak isteyen balıklar ne yapacaklarını şaşıyorlar.

BALİNA

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Ben bir balınayım. Bakın kocamanım. Hem de çok ağır ve güçlüyüm. Okyanuslarda yaşıyorum. Suda istediğim gibi hareket edebiliyorum. Bir de yüce Allah, vücudumu kalın yağ tabakası ile kaplamış. Bu yüzden, soğuk sularda bile rahatlıkla yüzebiliyorum.

HEM AĞLARIM HEM DE ŞARKI SÖYLERİM

Ben, doğduğumda kırk kiloydum. Deniz altında dünyaya gelmiştim. Annemin yanından hiç ayrılmıyordum. Üstelik, bebek gibi acıktığımda ağlıyordum. İki yıl boyunca, annemin sütüyle beslendim. Şimdi ise, kocaman bir balınayım. Canım sıkıldığında şarkı bile söylüyorum. Böylece balina arkadaşlarımla haberleşmiş oluyorum.

BİR TABAKLA DOYABİLECEK MİSİN?

Dünyanın en büyük canlısıyım. Eminim, nasıl doyduğumu merak ediyorsunuzdur. Hemen söyleyeyim. Aslında denizdeki bütün canlıları yiyebilecek kadar iştahlıyım. Ama bazı küçük canlıları yiyebileceğimiz şekilde yaratılmışız.

Size bir de sır vereyim mi? Bazı balina arkadaşlarımızın dişleri bile yok.

Bizler sürekli suyun altında kalamayız. Arada bir su yüzeyine çıkıp nefes almamız gerekiyor. Bunun için, sudan dışarıya doğru sıçırıyorum. Sonra da nefes alıp tekrar suya dalıyorum. Yüce Allah'ın, ciğerlerimi bu şekilde yaratması benim suyun altında yaşamamı kolaylaştırıyor.

AHI BURNUMU GÖREMİYORUM

Burnumuz, başımızın üstünde yaratılmış. Ben de başımın üstündeki bu delikten sadece nefes alıp veriyorum. Şaşırdınız, değil mi?

Çünkü siz, beni bu delikten su fışkırtırken görüyorsunuz. Ancak, ben burun deliğimden su fışkırtmıyorum. Yalnızca ciğerlerimdeki havayı boşaltıyorum.

Ama herkes uzaktan baktığında boşalttığım havanın su olduğunu zannediyor.

FOK BALIĞI

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Ben ve ailem, buzların üzerinde yaşıyoruz. Ancak hayatımızın, büyük bir bölümünü suda geçiriyoruz. Ben kim miyim?

Adım fok. Bana ayı balığı da diyorlar. Bakın! Başımız yumurta gibi. Kuyruğumuz ise kısa. Bunlar da bıyıklarımız; seyrek ve uzun. Ben, henüz yavru bir fok balığıyım. Şimdi, arkadaşlarımla yanına gidiyorum. Bakalım, onların arasında beni tanıyabilecek misiniz?

UNUTULMAYAN KOKU

Hey, ben buradayım. Beni tanımadınız değil mi? Bazen, arkadaşlarımla arasında saklanıyorum. Birbirimize benzediğimiz için, annem beni bulamaz diye düşünüyorum. Ama her seferinde buluyor. Sonra da yemeğimi yediriyor. Siz, sakın benim gibi yapmayın. Mutlaka yemeğinizi yiye. Tamam mı?

Bir gün, anneme beni nasıl tanıdığını sordum. O da, "Beni daha, doğar doğmaz kokladığını ve bu kokuyu hiç unutmadığını söyledi."

BEBEK YAĞINI BANA KİM SÜRDÜ?

Biraz daha büyüyünce çok iyi bir yüzücü olacağım. Tabi ki, dalgıç da. Tıpkı annem gibi. Şimdilik annemin öğrencisiyim. En önemli özelliğim de, vücudumun tamamen bebek yağı ile kaplı olması. Bu benim için çok önemli. Çünkü böylece, yüzme dersleri sırasında batmıyorum. Üstelik, üşümüyorum da. Bu yağ vücudumun hep sıcak kalmasını sağlıyor.

BEN SUYUN ALTINDA KALKMAK İSTİYORUM

Yüzmeyi artık öğrendim sayılır. Yavaş yavaş dalıyorum da. Orada bazı balık arkadaşlarım da var. Daldığım zaman, onlarla uzun süre oynayabiliyorum. Oysa annem suyun altında ne kadar uzun kalabiliyor. Benim üzül-düğümü görünce, "Üzülme, yavrum! Allah, bizleri, suyun altında uzun süre kalabilecek şekilde yarattı. Senin sadece yüzmeyi daha iyi öğrenip büyümen gerekir." diyor. O hâlde, çok çalışıp sabretmeliyim!

SOĞUKTA ÜŞÜMÜYORUZ

Benim yaşadığım yer çok soğuk. Ama annem de, ben de hiç üşümüyoruz. Biliyorsunuz, benim vücudum yağla kaplı. Annemin de sıcacık kürkü var. Yakında benim de olacak. Tabi, biraz daha büyümem gerekiyor.

Size söylemek istediğim bir şey daha var. Annemin derisinin altında çok fazla yağ bulunuyor. Bu yağ, annemin vücudunu sıcak tutuyor. Ayrıca ben, buzun üzerinde ve suda yaşamayı çok seviyorum.

DENİZ ANASI

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Ben bir denizanasıyım. Beni; şemsiyeye, balona, tabağa, tüle de benzetiyorlar. Ama Allah, bizi çeşit çeşit ve değişik özelliklerde yaratmış. Bazı denizanası arkadaşlarım göremeyeceğiniz kadar küçük. Bazıları da çok büyük. Hatta sizin boyunuzdan bile daha uzunları var. Çevrenizdeki her denizde bizi görebilirsiniz. Sadece yaşadığımız yere göre boyumuz ve rengimiz değişiyor. Tabi ki, kendimizi koruma şeklimiz de.

DÜNYANIN EN GÜZEL HABERİ

Bugün karnım çok aç. Biliyor musunuz? Ben acıktığımda yemek aramaya çıkmıyorum. Yemeğim mutlaka ayağıma geliyor. Şaka yaptım. Çünkü benim ayağım yok. Ama hiç endişelenmeyin! Allah'ın, bana vermiş olduğu özellikler sayesinde kolaylıkla karnımı doyurabiliyorum. Vücudumun altında kollarım bulunuyor. Kollarımla, her şeyi hissedebiliyorum. Dolayısıyla yiyeceğim şeyleri kollarım sayesinde anlayabiliyorum. Durun, bir dakika! Yiyeceklerim sanıyorum çok yakınım da. Doğrusu harika kokuyor. Hemen yemeliyim. Humm! Tadı, bir harikaymış!

KALPSİZ DENİZANASI

Benim birden fazla ağzım var. Bazı denizanası arkadaşlarımdan ise bir tane. Bakın! Vücudumun içi de görünüyor. Kemiklerim, beynim, gözlerim yok. Ya kalbim? O da yok. Güneşte kısa bir süre bile kalsam çok çabuk kuruyorum. Ama sizi bir konuda uyarmalıyım. Bize fazla yaklaşmayın! Yakalamaya da çalışmayın. Olur mu? Sadece uzaktan seyredin. Çünkü istemeden size zarar verebiliriz.

CIZZZI! SAKIN YAKLAŞMAYIN

Vücuduma bakıp bana herkesin zarar verebileceğini düşünebilirsiniz. Ama öyle değil. Çünkü Allah, bana kendimi koruyabilmem için bazı özellikler vermiş. Böylece, kendimi pek çok canlıdan daha iyi koruyorum. Biliyorsunuz, vücudumun alt kısmından kollarım uzanıyor. İşte! Benim kollarımda zehirli bir sıvı var. Hem de bu zehirli sıvıyı ben ürettiyorum. Bu sayede bana zarar vermek isteyenlere kolaylıkla engel oluyorum.

ÇABUK IŞIKLARI YAKIN

Bizler denizin dibine yakın yerlerinde yaşıyoruz. Oraya güneşin ışıkları ulaşmıyor. Ama ben ne karanlıktan ne de düşmanlarımdan korkuyorum. Çünkü Allah, beni ışık üretebilecek şekilde yaratmış. Düşmanlarımdan kaçmam gerektiğinde vücudumdaki bütün ışıkları yakıyorum. Bana çok yaklaştıklarında ise vücudumun üst kısmındaki ışıkları kapatıyorum. Sadece kollarımdakileri açık bırakıyorum. Sonra da kollarımı gövdemden ayırıyorum. Onlar kollarımla uğraşırken ben kaçıyorum. Kollarım için hiç üzülmeysin! Çünkü onlar yeniden çıkıyorlar.

SOMON BALIĞI

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Ben bir somon balığıyım. Yeni, dünyaya geldim. Ancak, uzun bir yolculuk beni bekliyor. Doğduğum yer, bir akarsu. Birkaç hafta, bu akarsu da yaşayacağım. Beslenip biraz büyüyeceğim. Sonra da Allah'ın, bana öğrettiği şekilde ilk yolculuğuma çıkacağım. Önce yaşadığım akarsudan denize doğru yüzeceğim. Bu yolculuk, benim için hiç kolay olmayacak. Çünkü denize ulaşana kadar, belki pek çok tehlikeyle karşılaşacağım. Ama sonunda denize ulaşacağım.

Ben bir somonum!

ÇOK TUZLUYMUŞ

Bakın! Denize ulaştım bile. Hımm! Denizin suyu çok tuzlu. Ancak, akarsuyun suyu tuzlu değildi. Tam aksine tatlıydı. Ama merak etmeyin! Allah, beni hem tuzlu sularda hem de tatlı sularda yaşayabilecek özellikte yaratmış. Bundan sonra, uzun bir süre hayatımı denizde geçireceğim. Bol bol yemek yiyeceğim. Kendimi güçlendireceğim. İyice gelişip büyük ve kuvvetli bir balık olacağım. Bu şekilde, doğduğum sulara doğru yeni ve daha zorlu ikinci yolculuğuma hazırlanacağım.

UZUN İNCE BİR YOLDAYIM

Artık doğduğum sulara dönme zamanı geldi. Bu seferki yolculuğum çok daha zor. Çünkü ilk yolculuğumda akarsuyun suları denize doğru akıyordu. Bu da benim yüzme-mi kolaylaştırıyordu. Ama şimdi sular, deni-ze doğru akarken ben yukarı doğru yüzmeye çalışıyorum. Ancak en önemli durum gençken bir kere geçtiğim yolları bul-mak. Aslında benim için kolay. Burnuma verilmiş olan özellikler sayesinde yolumu rahatlıkla bulabileceğim.

ŞURADAN MI GİTSEM BURADAN MI

Yolumu nasıl bulduğumu bilmek ister misiniz? İşte size, sırrım! Suyu kokluyorum ve hiç hata

y a p -
m a d a n

yolumu kolay-

lıkla buluyorum. Bu

benim için çok kolay. Çünkü ilk

yolculuğumda denize doğru yüzerken tek tek

bütün suları koklamıştım. Bu şekilde her suyun kokusunu ezberledim.

Artık geri dönerken kokularımı ezberlediğim suları arayacağım.

GÜZEL EVİM

Ne güzel! Tekrar doğduğum sular-dayım. Burayı çok özlemişim. Ama çok yorgunum. Evime dönebilmek için şela-lelerden bile geçtim. Üstelik zıplayarak! Bu gerçekten çok tehlikeli ve zor bir yol-culuktu. Ama Allah'ın yardımıyla başar-dım.

Evime geri dönmek, benim için çok önemli! Çünkü yumurtalarımı buraya bır-rakmak istiyorum.

TANIŞALIM MI?

Merhaba, ben bir denizatıyım. Bakan! Küçük bir vücudum var. Başımı da sadece yukarı ve aşağıya doğru hareket ettirebiliyorum. Sağa ve sola çeviremiyorum. Ama merak etmeyin! Yüce Allah, gözlerimi her tarafa döndürebileceğim şekilde yaratmış. Böylece etrafımı rahatlıkla görebiliyorum. Şimdi gitmeliyim! Eşim beni bekliyor. Biz, her sabah buluşuyoruz. Sonra da kuyruklarımızı birbirine bağlayıp yüzmeye gidiyoruz.

YÜZME KESEMİZ

Nasıl yüzdüğümüzü de anlattım size: Yüzebilmemiz için bize yüzme kesesi verilmiş. Kesemizin içerisinde bir çeşit hava var. Bazen bu havanın miktarında bazı değişiklikler yapıyoruz. Böylece suda yükselip alçalabiliyoruz. Bu yüzden bu kese bizim için çok önemli. Eğer yüzme kesemiz, zarar görürse yüzemeyiz. Denizin dibine batarız. Yani yaşayamayız.

SUDAKİ EN İYİ EŞ

Biliyor musunuz? Yumurtalara bakma görevi erkek denizatına verilmiş. Erkek denizatının, anne kangurularda olduğu gibi bir kesesi var. Anne denizati, bu keseye çok sayıda yumurta bırakır. Yumurtalar, bir buçuk ay boyunca, erkek denizatının kesesinde durur ve beslenir. Yavru denizatları gelişip büyüyünce oradan çıkarlar.

MUTLU MUSUNUZ?

Çok mutluyum. Biraz önce yavrularım dünyaya geldi. Hepsini de çok sağlıklı. Üstelik, kendi kendilerine bakabiliyorlar. Artık bize ihtiyaçları yok. Hem kardeş olarak da çok iyi anlaşıyorlar. Yüzmek için birbirlerine yardım ediyorlar. Henüz yüzgeçleri çok güçlü değil. Bu yüzden, birbirlerinin kuyruklarına tutunuyorlar ve suda bu şekilde geziniyorlar.

BURADA BENİ KİMSE GÖRMEZ

Biz sıcak sularda yaşamayı çok seviyoruz. Yaşayacağımız yeri de çok dikkatli seçiyoruz. Çünkü kendimizi koruyabilmemiz için bu çok önemli. Hatta bu yüzden rengimizi bile değiştiriyoruz. Yani yaşadığımız yerin rengine benzetiyoruz. Böylelikle, bizi göremedikleri için düşmanlarımızdan bir zarar gelmiyor. Ayrıca vücudumuz sert ve kalın bir deri ile kaplanmış. Anlayacağınız çok sağlam olan derimiz bizi çok iyi koruyor.

TANIŞALIM MI?

Beni, bir kaç dakika bekleyin! Suyun yüzüne çıkıp nefes almam gerekiyor.

Tamam, işte geldim. Oh, mis gibi havayı içime çektim. Şaşırdınız değil mi?

Ama şaşırmayın! Ben bir yunusum. Yani diğer balıklardan çok farklıyım. Sizin gibi ben de burnumdan nefes alıyorum. Ama burnum başımın üstünde.

SUDA NASIL NEFES ALIYORUM?

Şimdi, eminim nasıl sizin gibi nefes alabildiğimizi merak ediyorsunuz.

Hemen söyleyeyim, suya dalmadan, dışarıdaki havayı iyice içime çekiyorum. Sonra da nefesimi tutup öylece suya dalyorum. Tekrar, su üstüne çıkarken de akciğerlerimdeki havayı suyla dışarı püskürtüyorum.

ANNE YUNUS

Ben, dünyaya gelirken yunus teyzelerim beni bekliyorlardı. Aslında onlar, anneme yardım etmek için gelmişler. Olsun! Ben onları görünce çok sevindim. İlk altı ay boyunca, annemin sütüyle beslendim. Sonra da katı yiyecekler yemeye başladım. Ama annemin sütü gibi lezzetli yiyecekler yok.

Bu yıl annemin yanından hiç ayrılmayacağım. Daha sonra genç yunus arkadaşlarımın yanına katılacağım.

PÜRÜZSÜZ VE KAYGAN DERİM

Ben denizde çok iyi yüzerim. Hem de hızlıyım. Sanki suyun üzerinde kayıyormuş gibi yüzerim. Bunu Allah'ın, bana vermiş olduğu pürüzsüz ve kaygan derim sayesinde yapabiliyorum.

SİZLERİ ÇOK SEVİYORUZ

Yunus arkadaşlarımı çok seviyorum. Sizleri de tabi ki.

Bizleri denizde gördüğünüzde hemen el sallıyorsunuz. Biz de, sizlerin daha iyi görmeniz için suyun üstünde zıplıyoruz.

Bazı arkadaşlarımız özel havuzlarda eğitilerek izleyicilere gösteri bile yapıyorlar.

KÖPEK BALIĞI

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Benim adım, Köpek balığı. Kesici dişlerimden dolayı, bana bu ismi takmışlar. Ama köpeğe hiç benzemiyorum. Çünkü ben kocaman bir balığım. Okyanuslarda yaşıyorum. Çok hızlı yüzüyorum. Unutmadan söyleyeyim. Yüce Allah, bizi farklı boylarda ve şekillerde yaratmış. Bazılarımızın vücudunda benek ve çizgiler de var.

HİÇ HASTALANMAYAN BALIKLAR

Hasta olduğunuzda; doktorunuzun verdiği ilaçları içip dinlenirsiniz. Kısa süre içerisinde şifaya kavuşmak için de dua edersiniz, değil mi?

Ancak ben hiç hastalanmıyorum. Hayatım boyunca da hastalanmazmışım. Bunu bana diğer köpek balığı arkadaşlarım söyledi. Çünkü Yüce Allah, bizim vücudumuza bütün hastalıklara karşı güçlü yaratmış.

TAMAM İŞTE, BULDUM

Ben iyi göremiyorum! Özellikle, belli bir uzaklıktan sonrasını hiç göremiyorum. Bu yüzden, suyun içerisindeki canlıları hissetmeye çalışıp her hareketlerini takip ediyorum. Böylece, avımın yerini anlıyorum.

Size bir sır vereyim mi? Ben, sadece ileriye doğru yüzebiliyorum.

ÇOK YORGUNUM

Ben yemek seçmiyorum. Şu anda da çok açım. Ama etrafta hiçbir şey hissetmiyorum. Sanıyorum, biraz daha dolaşıp yemek aramam gerekecek. Bu benim için çok yorucu. Bu yüzden güçsüz kalıyorum. Ben de yemek aramayı bırakıyorum. Denizin dibine dalıyorum. Orada dinleniyorum.

AH UYKUM GELDİ

Artık kış uykusuna yatmalıyım. Üzgünüm, uzun süre beni göremeyeceksiniz. Çünkü aylarca hiç hareket etmeden uyuyacağım. Yani hiç yemek yemeyeceğim. Hatta kalbim, sanki çalışmıyormuş gibi yavaş yavaş atacak.

Merak etmeyin! Hiçbir problemle karşılaşmadan uyanacağım. Çünkü Yüce Allah, vücudumu bu duruma uygun şekilde yaratmış.

KEDİ BALIĞI

Merhaba! Ben bir kedi balığıyım. Durun, şöyle bir bıyıklaramı düzelteyim. Hıh...Yakışıklı oldum mu? Bu arada hemen söyleyeyim. Bize çok önemli bir görev verilmiş. Görevim temizlik yapmak. Ayrıca bana çöpçü balık da diyorlar. Çünkü bazı büyük balıklar, kendilerini temizleyemiyor. Ben de, onların temizlenmelerine yardımcı oluyorum. Derilerinin üzerilerindeki pislikleri topluyorum. Hatta büyük balıkların ağızlarının içine giriyorum. Onların dişlerini bile temizliyorum.

PALYAÇO BALIĞI

Merhaba! Ben bir palyaço balığıyım. Bakın! Yüce Allah, beni harika renklerle süslemiş.

Ancak küçük bir balık olduğum için, denizde birçok tehlikeyle karşılaşabiliyorum.

Ben de, hemen denizşakayığının dalları arasına saklanıyorum. Çünkü o beni çok seviyor. Arkadaşım denizşakayı, daha çok bir bitkiye benziyor. Dallarının arasında uzun süre yaşamama izin veriyor. Ancak denizşakayı, dalları arasına başka balıkların saklanmasına çok kızıyor.

YARASA BALIĞI

Merhaba! Ben bir yarasa balığıyım. Farklı bir burnum var. Üstelik, büyük kırmızı dudaklarım. Bakın! Nasıl yürüyorum? Bugün çok yürüdüğüm için yoruldum.

Evet, yanlış duymadınız! Yüzgeçleri üzerinde yürüyeblen tek balık benim. Ben denizin dibinde yürüyebiliyorum. Çünkü Yüce Allah, bana deniz altında dört ayağımı da kullanarak rahatça yürüyeblme yeteneği vermiş.

FENER BALIĞI

Merhaba! Ben bir fener balığıyım. Deniz altının dip bölgelerinde yaşıyorum. Deniz altında, gündüz her şeyi görebiliyorum. Yalnız, burada beni sevmeyen bazı arkadaşlar var. Onların beni görmelerini istemiyorum. Bu yüzden gündüzleri saklanıyorum. Geceleri ortaya çıkıyorum. Kendime, yemek arıyorum. Yalnız geceleri deniz altı çok karanlık oluyor. Ama merak etmeyin! Allah, geceleri etrafımı görebilmem için bana bir lamba vermiş. Bakın! Lambam, başımın üstünde. İstedğim tarafa çevirebiliyorum. Üstelik, istediğim zaman açıyorum. İstedğim zaman da kapatıyorum.

İSTRİDYE

Merhaba! Ben bir ıstrıdye-
yeyim. Bakın! Dış kısmım ka-
bukla kaplı. Üstelik, benim ka-
buklarımı açmak çok zordur.
Biliyor musunuz? Bazen içi-
me kum, çakıl veya zararlı bazı
maddeler giriyor. Ama merak
etmeyin! Ben yine de kendimi
koruyabiliyorum. Çünkü Yüce
Allah, bana bunun için bazı
özellikler vermiş. Öncelikle, içi-
me giren bu yabancı maddenin
üzerini örtüyorum. Bunu kendi
ürettiğim bir maddeyi kullana-
rak yapıyorum. Bu maddenin
adı sedef. Pekî! Sonra ne oluyor
merak ediyor musunuz?

İşte! Sedefle kaplı olarak yıl-
larca bekleyen bu yabancı mad-
de çok değerli bir taş oluyor. Siz,
onun adına inci diyorsunuz.

VANTUZ

Merhaba! Ben bir vantuz ba-
lığıyım. Yolculuk yapmayı çok
seviyorum. Denizde kolaylıkla
istediğim her yere gidebiliyo-
rum. Bunun için hiç yorulmu-
yorum bile. Çünkü araba kulla-
nıyorum. Şaka yaptım. Tabi ki,
denizde araba yok. Çünkü ba-
na verilmiş bir özelliğim var.
Vücudumun üst kısmını iste-
diğim her yere yapıştırabiliyo-
rum. Üstelik, yapıştığım yerden
hiç düşmüyorum. Ben daha çok
köpek balıklarına ve gemilere
yapışmayı seviyorum. Çünkü
onlarla yolculuk yapmak çok
eğlenceli!

DENİZ YILDIZI

Merhaba! Ben ünlü bir yıldızım. Yani denizyıldızıyım. Biliyor musunuz? Benim dişlerim yok. Ağzım ve karnım da. Ama kollarım var. Bazen kollarımdan biri kopabiliyor. Ama endişelenmeyin! Yerine yenisini çıkıyor. Peki, benim nasıl yürüdüğümü merak ediyor musunuz? Önce, bir kayaya veya herhangi bir şeye ayaklarımla yapışıyorum. Sonra ayaklarımı geri çekiyorum. Bu şekilde yavaşça sürünerek hareket edebiliyorum.

Ben yarın kumsalda olacağım. Sizinle orada görüşürüz.

AHTAPOT

Merhaba! Ben bir ahtapotum. Su altındaki mağaralarda yaşıyorum. Yuvarlak ve büyük bir vücudum var. Sekiz tane de kolum. Biliyorum, bu yüzden benden çok korkuyorsunuz. Ama korkmanıza hiç gerek yok. Yüce Allah, kollarımı bana yardımcı olsun diye yaratmış. Ben çok fazla yüzmeyi sevmiyorum. Zamanımın çoğunu denizin altında, kayaların içinde veya etrafında dolaşarak geçiriyorum. Yalnız, sık sık renk değiştirmek çok hoşuma gidiyor. Hem de bunu çok hızlı bir şekilde yapıyorum.

1. Sekiz tane kolum var. Derin sulardan, kayaların kovuklarından pek fazla ayrılmam. Resmimin yanındaki kutucuğa + işareti koyunuz.

2. Bizler teyzelerimizin yardımıyla doğanız. Uzun süre annemizin yanından ayrılmayız. Sizler gibi akciğer solunumu yaparız. Denizin sevimli canlılarındanız. Bilin bakalım biz kimiz? Resimden yerimizi bulup yanımızdaki kutucuğa X işareti koyunuz.

3. Bizler eşimizle kuyruk kuyruğa tutunarak gezeriz. Yavrularımızı erkeklerimiz karınlarındaki keselerinde taşırlar. Bilin bakalım biz kimiz? Resimden yerimizi bulup yanımızdaki kutucuğa ★ işareti koyunuz.

4. Ağızımızda testere gibi dişlerimiz var. Vücudumuzu bütün olarak hareket ettirebiliriz. Kış gelince denizin dibinde kış uykusuna yatarız. Bilin bakalım biz kimiz? Resimden yerimizi bulup yanımızdaki kutucuğa € işareti koyunuz.

HEM SUDA HEM DE KARADA YAŞAYAN HAYVANLAR

TİMSAH

TANIŞALIM MI?

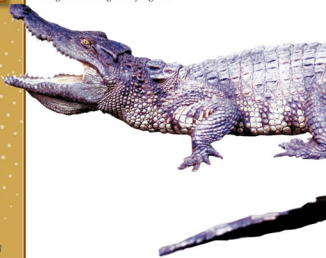
Merhaba! Beni tanıdınız mı? Ben bir timsahım. Çok uzun bir boyum var. Bakın, Yüce Allah, gözlerimi, kulaklarımı ve burnumu başımın üst kısmında yaratmış. Böylece, suyun üstünde yüzerken rahatça görüyorum ve duyuyorum. Hem de nefes alabiliyorum.

KÜREK ŞEKLİNDEKİ KUYRUĞUM

Gövdem sert bir deri ile kaplı. Ön ayaklarımda beşer, arka ayaklarımda dörder tane, parmağım var. Bir de kuyruğum.

Kuyruğumu, suda yüzerken kullanıyorum. Suyun dışında ise vücudumu kullanmakta zorlanıyorum. Ama suda çok rahat yüzebiliyorum. Güneşlenmeyi de çok seviyorum. İşte bakın, kürek gibi kullandığım kuyruğum.

HANGİ LOKANTAYA GİTSEM ACABA

Gündüzleri dinleniyorum. Genellikle geceleri yemek arıyorum. Biliyor musunuz? Ben suyun içerisinde bile yemek yiyebiliyorum. Hem de boğulmadan.

Nasıl mı? Hemen sizlere anlatayım. Öncelikle suya dalar-ken burun ve kulak deliklerim bir kapakla kapanıyor. Ağzımın içindeki, ikinci kapak da nefes ve yemek bo- rumu birbirinden ayırıyor. Böylece hiç sıkıntısız yemeğimi yiyorum.

AMAN YUMURTALARIM

Bu anne timsah, yu- murtalarını bırakmak için önce güvenli bir yer seçti. Daha sonra, onla- rı kıyadaki kumlukta aç- tığa bir çukura gömdü.

Anne timsah, şimdi çok mutlu. Ama bazen yumurtalarına bir şey olacak diye endişe duyuy- yor. Bu yüzden, yumurtalarının yanında nöbet tutuyor.

SESLERİ DUYUYOR MUSUNUZ?

Cıyak, cıyak! Bu sesler, yavru timsahlar- dan geliyor. Biraz önce yumurtalardan çık- maya başlamışlar. Hemen anne timsah yanları- na gidiyor. Çünkü onların yumurtadan çıkmaları- na yardımcı olacak. Aslında yavru timsahların, burun- larının ucunda sivri uçlu dişleri var. Bu dişlerle yumur- taları rahatlıkla kırabiliyorlar. Yumurtadan, çıkar çıkmaz da bu dişler dökülüyor.

ÖRDEK

TANIŞALIM MI?

Vak, vak, vak! Merhaba, ben bir ördeğim. Yani tam bir su kuşuyum. Hem uçuyorum hem de yüzüyorum. Biliyor musunuz? Yumurtadan çıktıktan birkaç saat sonra bile yüzebiliyorum.

PERDELİ AYAKLARIM

Parmaklarıman arasındaki bu perdeler benim için çok önemli. Çünkü perde ayaklarım, hem çok iyi yüzmeme hem de dalmama yardımcı oluyor. Ama suyun dışında yürümemi zorlaştırıyor. Ben de, işte bu sebeple böyle paytak paytak yürüyorum.

EN YAKIN ARKADAŞIM

Benim, pek çok ördek arkadaşım var. Onlarla çok iyi anlaşıyorum. Bir de uzun süre suda vakit geçirebiliyorum. Çünkü suyu çok seviyorum. Sudan hiç çıkmak istemiyorum. Bizler kolaylıkla suyun üzerinde kalabiliyoruz. İstedığımız zaman da suya dalabiliyoruz.

RENKLERİN SIRRI

Annem soluk renkli, babam da parlak renkli yaratılmış. Çünkü aileme zarar vermek isteyenler var. Onlar, soluk renkli olması sayesinde annemi göremiyorlar. Aynı zamanda, tehlike anında annem kendini iyice gizliyor.

Tabi ki, bu durumda annemi fark edemiyorlar bile. Ama babam, parlak renkleriyle onlara kendini özellikle fark ettiriyor. Sonra da onları yuvamızdan uzaklaştırmak için elinden geleni yapıyor.

BENİ YAKALAYAMAZSINIZ Kİ!

Ben, gökyüzünde uçmayı da çok seviyorum. Ama bazen yırtıcı kuşlar bana zarar vermek için takip ediyorlar. Sakın merak etmeyin! Bize kendimizi korumamız için başka özellikler de verilmiş. Uçarken yolumu değiştiriyorum. Böylece, herhangi bir tehlikeli durumla karşılaşmıyorum.

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Bilin bakalım, ben kimim? Su da yüzüyorum. Havada uçuyorum. Ama en rahat suda yaşıyorum. Bembeyazım. İri gövdeli ve uzun boyunluyum. Yüce Allah, beni zarif ve güzel yaratmış. Bu kadar ipucu yeterli sanırım.

Ben bir kuğuyum!

BU KİM?

Biliyor musunuz? Ben, yumurtadan çıktığımda böyle görünmüyordum. Çok farklıydım. Rengim kahverengiydi. Kısa boyunlu, sak tüylü bir yavruydu. Kuğu olabilmem için, büyümem gerekiyordu. Ama yumurtadan çıktıktan birkaç saat sonra hem koşup hem de yüzmeye başladım.

CANIM YAVRULARIM

Bunlar arkadaşlarımla yumurtaları. Anneleri, onlara çok iyi bakıyor ve koruyor. Ayrıca devamlı üzerinde oturuyor. Anne kuğu, hemen hemen hiç ayağa kalkmıyor. Çünkü yumurtaları sıcak tutması gerekiyor. Ara sıra, ayağa kalktığı anda yumurtalarını çeviriyor. Böylece sıcaklık her yere aynı derecede ulaşıyor. Bakın, anne kuğu ne kadar mutlu! Biraz sonra yavruları yumurtadan çıkmaya başlayacak.

GİZLİ GÖREVİM

Ben, bitkilerle besleniyorum. Ama sadece dere ve bataklıkların dibindeki bitkilerle. Boynum, uzun olduğu için yemeğime kolaylıkla ulaşıyorum.

Hımm! Çok lezzetliler. Size bir şey söyleyeyim mi? Bana bir görev verildi. Ben, yemek ararken suyun diplerini hep karıştırıyorum.

Karıştırdıkça oradaki bitkiler çoğalıp büyüyor. Böylece çok daha fazla bitkinin yetişmesine yardımcı oluyorum.

GÖKYÜZÜNDE "V" ŞEKLİNDE UÇUYORUZ

Ben ve bütün ailem, havalar soğuyunca taşınıyoruz. Yani, uçarak yolculuk yapıyoruz. Ama çok yüksekten gidiyoruz. Bu yüzden güçlü rüzgârlarla karşılaşırız. Sakın endişelenmeyin! Allah, bize "V" şeklinde dizilip nasıl yolculuk yapmamız gerektiğini öğretti. Böylece bizler, rahatlıkla sıcak bölgelere yolculuk yapabiliyoruz.

SU AYGIRI

Merhaba! Ben bir su aygırımı. Ağır bir gövdem, iri de bir başım var. Çamur banyosu yapmayı çok seviyorum. Üstelik, hem yüzebiliyor hem de dala-biliyorum. Ayrıca vücudumda hiç tüy yok. Buna rağmen kendimi güneşten koruyabiliyorum. Çünkü güneş kremi kullanıyorum. Şaşırdınız, biliyorum. Ama suyun dışına çıktığım zaman derimden bir sıvı çıkartıyorum. İşte! Yüce Allah'ın bana vermiş olduğu bu özellik sayesinde güneş yanıklarından korunuyorum.

PENGUEN

Merhaba! Ben bir penguenim. Gördüğünüz gibi bembeyaz buzların üzerinde yaşıyorum. Burası çok soğuk ama ben hiç üşümüyorum. Çünkü bana burada yaşamamı kolaylaştıracak bazı özellikler verilmiş. Soğuk sulara dalsp yüzüyorum. Karnımın üzerinde buzda kayıyorum. Kayarken çok eğleniyorum.

Ayrıca kanatlarım da var. Ancak uçamıyorum. Kanatlarımı yüzmek için kullanıyorum. Bir de, "Badi, badi" yürüyorum. Neden mi? Çünkü bacaklarım çok kısa. Bu yüzden adımlarımı yana doğru atıyorum. Merak etmeyin! Ben böyle de çok hızlı yürüyorum. Üstelik yorulmuyorum da.

KUNDUZ

Merhaba! Ben bir kunduzum. Bakın! Birazcık da tombulum. Üstelik, bizler usta bir mimar gibi yaratılmışız.

Ben yuvamı suyun üzerine kuruyorum. Bunun için önce bir baraj inşa ediyorum. En büyük yardımcım da dişlerim. Dişlerimle ağaç dallarını kemirerek kesiyorum. Bu yüzden, öndeki dört dişim sürekli zarar görüyor. Ancak sürekli uzuyorlar. Unutmadan söyleyeyim; su kanalları, ağaçtan evler, yeraltı evleri de yapıyorum. Usta bir mimar olmak istiyorsanız mutlaka beni takip edin!

KURBAĞA

Merhaba! Ben bir kurbağayım. Kocaman gözlerim ve göz kapaklarım var.

En sevdiğim şey suyun altında gizlenmek. Sonra da gözlerimi dışarı çıkartıp etrafımda hareket eden her şeyi izlemek. Bu hem çok zevkli hem de benim için güvenli.

Bazen sudan epeyce uzaklaşıyorum. Ama mavi ışığı çok rahatça görebildiğim için de suyu bulabiliyorum. Biliyorum. Bana hep niye oturuyorsun, diye soruyorsunuz?

Aslında oturmuyorum, ön bacaklarım kısa olduğu için bu şekilde durabiliyorum. Ama kısa arka bacaklarım sayesinde de sıçrayabiliyorum.

Üstelik, bazı kurbağa arkadaşlarım uçabiliyor da. Hoşça kalın arkadaşlar!

1. Ayak parmaklarımız arasında perde bulunur. Bu perde sayesinde suda çok güzel yüzeriz ama karada paytak paytak yürürüz. Bilin bakalım biz kimiz? Resimden yerimizi bulup yanımızdaki kutucuğa + işareti koyunuz.

2. İnce, uzun, zarif bir boynumuz var. Suların dibindeki yeşilliklerle besleniriz. Kış gelince sıcak ülkelere göç ederiz. Bilin bakalım biz kimiz? Resimden yerimizi bulup yanımızdaki kutucuğa X işareti koyunuz.

3. Dünyanın kutuplar hariç hemen her yerinde yaşarız. Viraklayarak ses çıkarırız. Bazı türlerimiz kış uykusuna da yatar. Bilin bakalım biz kimiz? Resimden yerimizi bulup yanımızdaki kutucuğa Ç işareti koyunuz.

KUŞLAR

YARASA

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Ben bir yarasa-yım. Genellikle mağaralarda insanlardan uzakta yaşıyorum. Bu yüzden beni pek fazla tanı-mıyorsunuz? Üstelik, gecenin en karanlık olduğu saatlerde or-taya çıkıyorum. Biliyor musu-nuz? Gözlerim çok iyi görmü-yor. Ama yine de, karnımı doyur-mak için yemek bulabiliyorum.

DUYUYOR MUSUNUZ?

Peki, görmeden yemeğimi nasıl buluyorum, dersiniz? Hemen söyleyeyim. Bizler çok özel sesler çıkarabilecek şekilde yaratılmışız. İnsanların duyamadığı çok yüksek sesleri çıkarabiliyoruz. Bu sesler yankı yapıyor.

Biz de yankı yapan bu sesleri iyice dinliyoruz. Böylece yemeğimizin yerini tam olarak öğrenebiliyoruz.

BURADAN GİTMELİYİM

Hımm! Doğrusu tadı çok güzelmiş. Uzun zamandır, hiç böyle lezzetli bir yemek yememiştim. Ama güneş doğmak üzere. Artık evime geri dönmeliyim. Yalnız evimden çok uzaktayım. Endişelenmeyin! Yine de hiç şaşırmanın yolunu bulabilirim.

BEN YORGANIMI YANIMDA TAŞIRIM

Evimde olmak çok güzel! Bu gece çok yorulmuşum. Şöyle baş aşağı durarak dinlenmem lazım. Şaşırdınız değil mi?

Ama ben böyle çok rahatım. Hatta kanatlarımı da üzerime örterek uyuyorum. Çünkü kanatlarım beni ısıtıyor. Artık uyku vaktim geldi.

GECE ÇİÇEK AÇAR MI?

Benim, çok sevdiğim bazı arkadaşlarım var. Onlar, çiçek özleriyle besleniyorlar. Ayrıca gece açan çiçekler, bizim beslenmemize de yardımcı oluyor. Renkleri de güzel. Yeşil, beyaz ve mor.

BAYKUŞ

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Ben bir baykuşum. Bunlar da yavrularım. Henüz gözleri kapalı. Çünkü yeni doğdular. Bakın! Tüyleri yumuşacık. Bir yorgan gibi onları ısıtıyor. Bir süre sonra, yavrularımın bebeklik tüyleri dökülecek. Yerine yeni tüyler çıkacak. Yeterince büyüdüklerinde de yuvadan uçup gidecekler.

BOYNUMU HER YANA ÇEVİRİYORUM

Benim gözlerim çok büyük. Yüzümün büyük bir kısmını kaplıyor. İki gözümü, sadece ince bir kemik birbirinden ayırıyor. Üstelik, sürekli öne doğru bakıyorum. Gözlerimi yerinden oynatabiliyorum. Biliyor musunuz?

Ben yine de arkamı, yanımı ve etrafımı rahatlıkla görebiliyorum. Çünkü boynum her tarafa çevirebileceğim şekilde yaratılmış.

MERAK ETMEYİN! BEN HASTA OLMAM

Herkes uyurken ben uyumuyorum. Çünkü geceleri yaşıyorum. Yemeğimi bile gecenin karanlığında arıyorum. Geceleri hava çok soğuk olduğu hâlde rahatlıkla hareket edebiliyorum. Hiç üşümüyorum. Hastalanmıyorum da. Nasıl mı? Tabi ki, vücudumu kaplayan tüylerim sayesinde.

ŞİŞTİ! KİMSE DUYMASIN

Gecelerin, her yer çok sessiz olur. Küçük bir sesi bile kolaylıkla duyabilirsiniz. Bu sebeple, benim hiç ses çıkarmamam gerekiyor. Yoksa yemek bulamam. Ama benim kanatlarımdaki tüyler bu durum için özel yaratılmış. Böylece çok sessiz uçabiliyorum. Hatta bütün kuşlar, içerisinde en sessiz ben uçuyorum.

BİR ÇITIRTI BİLE ÇIKMASIN

Kulaklarım en ufak sesleri bile duyabileceğim mükemmellikte yaratılmış. Öyle ki, avımı göremezsem de çıkardığı seslerden yerini kısa sürede bulabiliyorum. Kulaklarımdan, seslere karşı hassas olması, kış aylarında bana çok yardımcı oluyor. Çünkü yağın kar, yiyeceklerin üstünü örtüyor. Benim ise, keskin kulaklarım sayesinde yemek bulmam çok kolay oluyor.

PAPAĞAN

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Renkli parlak tüylerimi gördünüz mü? Kırmızı, mavi, yeşil, sarı... Bakın! Rengârenk bir kuşum. Yani ben bir papağanım.

Yüce Allah, bizleri çok çeşitli renklerde yaratmış. Renkli tüylerimiz, çok güzel ve de uzun. Ama biliyor musunuz? Yumurtadan, ilk çıktığımda benim tüylerim yoktu.

Ama bir ay içerisinde tüylerim uzadı ve büyüdüm. Hatta kardeşimle birbirimizin tüylerini düzeltmeye bile başladık.

ÇOK AMAÇLI GAGAM

Bizim gagalarımız çok güçlü yaratılmış. Çünkü onunla rahatlıkla besleniyor ve tırmanabiliyoruz.

Üstelik; gagamızla, ceviz gibi sert kabuklu yiyecekleri bir kerede kırabiliyoruz. Sonra da afiyetle yiyoruz.

Size, bir sar vereyim mi? Ben en iyi tırmanan kuşlardan biriyim. Tırmanırken, sadece iki ayağımı kullanıyorum. Gagam da üçüncü ayağımış gibi tırmanmama yardımcı oluyor.

TANIDIM, BU ANNEMİN SESİ

Ormanda, arkadaşım ile hep beraber yaşamayı çok seviyorum. Orada, ağaçların üzerinde çığlık atarak uçuyoruz. Birbirimize meyve dolu ağaçların olduğu yerleri haber veriyoruz. Sonra da yiyeceklerimizi paylaşıyoruz. Bir süre sonra, annem beni merak edip yuvamıza çağırıyor. Ben de, onun sesini tanıdığım için hemen yanına gidiyorum.

SİZİ YENİ ARKADAŞIMLA TANIŞTIRAYIM

Sık duyduğum sesleri, aynen söyleyebilirim. Onları tekrar edebilirim. Hatta sizin sesinizi bile taklit edebilirim.

Aslında, tekrar ettiğim ses ve kelimeleri anlayamıyorum. Ama duyduklarımın aynısını söylemek çok hoşuma gidiyor.

TANIŞALIM MI?

Uff! Üşümeye başladım. Yakında kış gelecek. Havalar daha da soğuyacak.

Bu arada kendimi tanıtmayı unuttum. Merhaba! Ben bir ley-
leğim. Bembeyaz kanatlarım, uzun siyah kuyruğum var. Gagam
ve bacaklarım ise kırmızı. Kısacası, sevimli bir kuşum. Ama so-
ğuğa hiç dayanamıyorum. Çünkü bizler sıcak bölgelerde yaşı-
yacak şekilde yaratılmışız. Bu yüzden, ben de her yıl ailemle
birlikte sıcak bölgelere gidiyorum.

UÇMAK NE GÜZEL

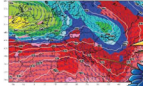
Uçmayı çok seviyorum. Gökyüzünde
gagamı ileriye, bacaklarımı da geriye
doğru uzatıyorum. Gökyüzünde bir
kuğu gibi süzülüyorum. Biliyor musu-
nuz? Bu şekilde daha hızlı uçabiliyo-
rum. Ama siz sakın uçmayı deneme-
yin.

HARİTAYI SAKIN UNUTMAYIN

Off... Çok yoruldum. Bütün aile sıcak bölgele-
re taşınmak için hazırlık
yapıyoruz. Çünkü yarın
yolculuk var. Uzun yo-
rucu bir yolculuk olacak.

Ama hiç merak etmeyin! Yorulduğumuz zaman yere iniyoruz.
İyice dinleniyoruz. Sonra tekrar uçmaya başlıyoruz. Dinlenmek bi-
zim için çok önemli. Bunu bildiğimiz için yolumuzun üstünde
deniz olmamasına dikkat ediyoruz.

PUSULAMIZA BAKALIM! TAMAM BURADAN GİTMELİYİZ

Yuvamızdan ayrılalı bir yıl oldu. Şimdi ise, tek-
rar eski yuvamıza dönme zamanı geldi. Gidip in-
sanlara baharın geldiğini müjde-
leyeceğim. Havaların ısı-
nacağı ve renk renk çi-
çekler açacağı için çok
mutluyum. Peki, biz evi-
mizin yerini nasıl bulaca-
ğız, dersiniz? Hemen söyleye-
yim. Bize ilham edilen yön bul-
ma tekniği sayesinde

EVİM EVİM GÜZEL EVİM

Hey! Merhaba. Biz geldik. İşte, bu bakanın üze-
rindeki benim evim. Biz evimizi binaların, bacala-
rın, ağaçların ve odun yığınlarının tepelerine ku-
rarız. Yuvamızı çok iyi koruruz. Sadece, yemek ara-
mak için yuvamızdan ayrılırız. Daha sonra yuvamıza geri
döneriz.

AĞAÇKAKAN

TANIŞALIM MI?

Tık! Tık! Merhaba! Ben geldim. Biliyor musunuz? Yumurtadan çıkmak için on altı gün bekledim. Beklemek çok sıkıcıydı. Bu süre içerisinde annemle, babam benim için sırayla nöbet tuttular. Yumurtadan çıktıktan sonra bana çok iyi baktılar. Tabi ki, kardeşlerime de. Hatta babam, akşam-ları yuvamızdan ayrılmıyordu. Yanımızda kalarak bizi tehlikelerden korumak istiyordu.

UZUN DİLİM

Bakın! Artık büyük bir ağaçkakan oldum. Bacaklarım kısa. Tırnaklarım uzun ve güçlü. Gagam, düz ve sert. Dilim de uzun, yapışkan ve dikenli yaratılmış. Yoksa dilimi, ağaçların deliklerine uzatıp beslenemezdim ki.

YAŞADIĞIM YER

Ben, ormanda yaşıyorum. Evimi de ağaçların içine yapıyorum. Bunun için sürekli ağaç gövdelerini gagalıyorum. Yani deliyorum. Üstelik, ağaca gagamla çok hızlı vuruyorum. Ama merak etmeyin! Gagam çok güçlü yaratılmış. Öyle olmasa gagam parçalanırdı.

BAKIN, BEYNİMİ NASIL KORUYORUM

Saatlerce, gagamı ağaca vuruyorum. Ama beynime hiçbir şey olmuyor.

Çünkü Yüce Allah, beynimle gagamı aynı hızda yaratmış. İkisinin arasına sünger gibi bir madde koymuş. Bu madde, beynimin zarar görmesini engelliyor. Ben de rahatlıkla yuvamı yapmak ve beslenmek için ağaçları deliyorum.

KALEMİ KİMSE YIKAMAZ

Bu arkadaşım, kırmızı benekli Ağaçkakan. Ona, bazıları zarar vermek istiyor. Ama başaramıyor. Çünkü Yüce Allah, arkadaşşıma ve bana yuvamızı nasıl koruyacağımızı öğretmiş. Arkadaşlarım, önce genç çam ağaçlarını seçiyor. Ardından yuvasını onun gövdesine yapıyor. Çam ağacının reçinelerinden de yuvasının etrafına yapıştırıyor. Ona zarar vermek isteyenler, yuvasına yaklaştığında reçineye yapışıyor. Sonra da korkup kaçıyor.

ALBATROS

Merhaba! Ben bir albatros-
sum. Siyah ve beyaz renkli, şiş-
man gövdeli bir deniz kuşu-
yum. Upuzun kanatlarım var.
Kuşlar arasında, en geniş ka-
nat uzunluğuna sahip olan be-
nim. Kanatlarımı, rüzgâra kar-
şı tamamen açıyorum. Havada
duruyorum. İşte! Bu şekil-
de bile rahatça uçabiliyorum.
Hayatımın çoğunu denizlerde
geçiriyorum. Günlerce, hafta-
larca, hatta aylarca hiç durma-
dan uçuyorum. Bu uzun kanat-
lar için ne kadar şükretsem az-
dır.

TAVUS KUŞU

Merhaba! Ben bir tavus ku-
şuyum. Yavrularımız acıktığın-
da bizim gagamıza vurarak his-
lerini belli ederler. O zaman biz
de yavrumuzun karnını doyur-
ruruz.

Biliyor musunuz? Sadece
erkek tavus kuşlarının kuyru-
ğu vardır. Dişi tavus kuşların-
da o güzelim kuyruklar yok-
tur. Çünkü Yüce Allah, sadece
erkek tavus kuşlarına böyle bir
özellik vermiş.

KARTAL

Burası çok yüksekmiş. Ya, düşersem! Eminim, neden bu kadar yüksekte olduğumu merak ediyorsunuzdur. Çünkü ben bir yavru kartalım. Bizim evimiz, hep ağaç ve tepelerin yüksek yerlerinde oluyor. Bir yavru olduğum için henüz uçmayı bilmiyorum. Bu sebeple düşerim diye çok korkuyorum. Annemle babam, benim ve kardeşim için yemek bulmaya gitmişti. Bakın! Annem de geri dönüyor. Birazdan yemek yiyeceğiz. Annem, önce gagasıyla yemeğimizi küçük parçalara ayıracak. Sonra da onları benim ve kardeşimin gagasına yerleştirecek.

KAZ

Merhaba! Ben bir kazım. Kısa bacaklarım, biraz da uzun boynum var. Ailemi çok seviyorum. Benim ailem çok kalabalık. Bizler, hep grup hâlinde dünyanın değişik yerlerinde yaşıyoruz. Renklerimiz, yaşadığımız bölgelere göre değişiyor. Kış gelince de sıcak yerlere gidiyoruz. Taşınırken uzun uçuşlar yapıyoruz. Uçuş sırasında sık sık arkadaşlarımla yer değiştiriyoruz. Önde uçan arkadaşım yorulunca arkaya geçiyor. Arkasındaki arkadaşım da onun yerine geçiyor. Bu şekilde hiç yorulmadan yeni evimize ulaşıyoruz. Çünkü bizler, çok yüksekte dahi nefes alabileceğimiz şekilde yaratıldık.

FLAMİNGO

Merhaba! Ben uzun boyunlu, uzun bacaklı bir kuşum. Hem çok iyi yüzerim hem de uçarım. İşte size, bir ipucu daha söyleyeyim. Benim rengim pembe. Bilin bakalım, ben kimim? Evet, evet doğru bildiniz! Ben bir flamingoyum.

Şu anda yumurtamı bırakmak için uygun bir yer arıyorum. Çünkü yumurtamı çamurlu ama derin olmayan bir göle bırakmalıyım. Sanırım, bu göl benim yumurtam için çok uygun. Hemen çalışmaya başlamalıyım. Önce yumurtam için bir yuva yapacağım.

Ardından, bir ay boyunca yumurtamın üzerine oturacağım. Yavrumun, yumurtadan çıkmasını büyük bir heyecanla bekleyeceğim.

SİNEK KUŞU

Merhaba! Ben bir sinek kuşuyum. Dünyadaki en küçük kuş benim. Ormanlarda ve kırlarda yaşıyorum. Çiçekten çiçeğe dolaşıyorum. Uçarken çok eğleniyorum. Havada birden durup havalanıyorum. Sonra da geri dönüyorum. Beni asla takip edemezsiniz. Sürekli, değişik renklerdeki çiçeklerle besleniyorum. Ama en çok kırmızı olanları seviyorum. Uzun ince bir gagam da var. Ancak bazı arkadaşlarımla gagası kısa. Bazılarının ise kıvrık. Bu sebeple bizler, gagalarımızın özelliğine uygun olan çiçekleri tercih ediyoruz.

ÇARDAK KUŞU

Merhaba! Ben bir çardak kuyum. Kendime harika bir ev yapacağım. Bu yüzden hemen gitmem gerekiyor. Öncelikle, yüzlerce ince dal toplayacağım. Sonra onları karşılıklı, iki sıra hâlinde dik olarak dizeceğim. Böylece bir çardak oluşturacağım.

En çok evimin içini süslemeyi seviyorum. Hatta ben evimin duvarlarını bile boyuyorum. Bu boyayı nasıl elde edeceğim bize öğretilmiş. Boya elde etmek için de çeşitli renklerdeki bitkileri topluyorum. Bunların suyunu kullanarak evimin duvarlarını en güzel renklerle boyuyorum. Değişik süs eşyalarıyla da evimi daha çok güzelleştiriyorum. Özellikle, mavi renkli eşyaları seçiyorum. Çünkü mavi renkli her şey, benim çok hoşuma gidiyor.

MARTI

Merhaba! Ben bir martıyım. Aslında çoğunuz beni tanıyor-sunuz. Yemem için gemilerden bana simit atıyorsunuz. Bunun için size çok teşekkür ederim. Sevdığım yemeklerin yanında bir de simit oldu mu harika oluyor doğrusu.

En önemli özelliğim beyaz renkli tüylerimin olması. Ancak sırtımda ve kanatlarımda üst kısmında siyahlıklar ve grilikler de var. Hem yürümeyi hem uçmayı hem de yüzmeyi çok seviyorum.

Biliyor musunuz? Tüylerimiz suda ıslanmayacak şekilde yaratılmış. Aynı sonbaharda giydiğiniz yağmurluklar gibi. Böylece suya daldığımda rahatça yukarı çıkabiliyorum.

1. Kanatlarımıza verilen özellik sayesinde çok sessiz uçarız. Bizi kimse duyamaz. Geceleri avlanır, başımızı dört bir yana rahatlıkla çevirebiliriz. Bilin bakalım biz kimiz? Resimden yerimizi bulup yanımızdaki kutucuğa + işareti koyunuz.

2. Resimden papağanın yerini bulup yanındaki kutucuğa X işareti koyunuz.

3. Resimden leyleğin yerini bulup yanındaki kutucuğa ★ işareti koyunuz.

4. Ağaçları gagalayarak hem besin buluruz hem de açtığımız kovuklara yuvamızı yaparız. Bilin bakalım biz kimiz? Resimden yerimizi bulup yanımızdaki kutucuğa € işareti koyunuz.

BÖCEKLER

ÖRÜMCEK

TANIŞALIM MI?

Ay! Neredeyse ezilecektim. Merhaba! Ben küçük bir örümceğim. Bu yüzden, beni kimse göremiyor. Ama bütün örümcekler benim gibi küçük değil ki. Benden çok daha büyük örümcekler de var. Hem biliyor musunuz, Allah, bizleri çok farklı özelliklerde yaratmış. Biz, örümcekler dünyanın her yerinde yaşayabiliyoruz. Ben de bazen sizin evinizde yaşıyorum. Şey! Merak etmeyin. Evinizi kirletmiyorum. Sadece ağ örüyorum. Bunu da kendime yemek bulmak için yapıyorum.

TUTMAYIN BENİ

Benim tam sekiz bacağı var. Sürünürüm, tırmanırım, yürürüm. Üstelik, istediğim her yere gidebilirim. Hatta, benden daha da genç olan örümcek kardeşlerim uçuyorlar bile. Şaşırdınız, değil mi? Çünkü

bizlerin aslında kanatları yok. Ama ağ örmeye yarayan ipliklerimiz var. İşte! bu ipliklerden birini uygun bir yere yapıştırıyorlar. Sonra da aynı ipe tutunarak istedikleri yere hareket ediyorlar. Hıh, hıh, hıh! Yani uçuyorlar.

SANKİ İPLİK FABRİKASINDA ÇALIŞIYORUZ

Peki! Bizlerin ipliği nereden bulduğumuzu merak ediyor musunuz? Tabi ki, kendimiz yapıyoruz. Bizim vücudumuz iplik üreten bir fabrika gibi yaratılmış. Hem de bu iplikler çok sağlam oluyor. Size bir sır vereyim mi? Aslında bizim gözlerimiz pek iyi görmez. Buna rağmen ağlarımızı geceleri öreri. Yaklaşık bir saatte, bir ağı mükemmel bir şekilde örebiliriz.

ACABA BEN MİMAR MIYIM?

Bakın! Biraz sonra yeni bir ağ öreceğim. Ama öncelikle yüksek bir yere tırmanmam gerekiyor. Tamam, oldu işte! Şimdi, ağın ucunu da buraya yapıştırıyorum. İplik yardımıyla da böylece aşağıya iniyorum. Eğer ipliğe tutunmadan inersem düşerim.

Bu yüzden, uygun bir yere ağın diğer ucunu yapıştırıyorum. Üstelik, iplik üzerinde birkaç defa gidip gelecek ağ kalınlaştıracam. Daha sonra da daire şeklinde halkalar örerek ağımı tamamlayacağım. Peki, bu şekilde bir ağ örmeyi nereden öğrendim sizce? Aslında cevabı çok basit.

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Ben bir bal arısıyım. Çok lezzetli bal yaparım. Çünkü Allah, bana bal yapabilme yeteneği vermiş. Hem de yaptığım ballar çok faydalı. Tıpkı bir ilaç gibi. Ayrıca kış için ayırdığım yiyeceğimi, sizinle paylaşmak beni çok mutlu ediyor. Biliyorum, siz balı çok seviyorsunuz. Her sabah afiyetle yiyorsunuz.

BUGÜN TEMİZLİK YAPMAM GEREKİYOR

Benim, çok kalabalık bir ailem var. Hep birlikte ismine kovan dediğimiz çok odalı bir evde yaşıyoruz. Evimizi kendimiz yapıyoruz. Söylemeyi unuttum! Bana aslında işçi arı da diyorlar. Çünkü biz, hiç durmadan çalışıyoruz. Allah'ın, bize verdiği bu görevi en iyi şekilde yerine getiriyoruz. Ben ne mi yapıyorum? Hemen söyleyeyim. Kovanda petek örüyorum. Yiyecek topluyorum. Arı sütü üretiyorum. Kovanın, ısını- nı düzenliyorum. Kovanı temizliyorum. Üstelik, kovanda nöbet bile tutuyorum.

ANNE ARANIYOR

Arı yavruları, yumurtadan çıktığında beyaz kurt şeklindedir. Gözleri, kanatları ve bacakları henüz gelişmemiştir. Benim gibi, diğer işçi arkadaşlarım bu yavrulara çok iyi bakarız. Yumurtadan çıktıkları ilk üç gün boyunca onları sürekli arı sütüyle besleriz.

Biliyor musunuz? Bir kovanda çok fazla yavru bulunur. Pek çoğunun da doğum günleri değişiktir. Bu yüzden onları farklı beslememiz gerekiyor.

Bize verilmiş olan bilgi ve beceriler sayesinde bu zor görevi başarıyla yaparız.

KİMLİK LÜTFEN

Ben, sürekli görev değiştiriyorum. Şimdiki görevim de evimizin girişinde nöbet tutmak. Çünkü yabancı arıların evimize girmesini asla istemeyiz. Ama bütün arıların görünüşü birbirine benziyor. Mesela: Her arı ailesinin kendine ait kokuları vardır. Buna kovan kokusu deriz. Ailemizin, dışından başka bir arı geldiğini kokusundan hemen anlayabiliyoruz.

SON GÖREV

Artık, dışarı çıkıp çiçek çiçek gezme zamanı geldi.

Vızz vızz...! Bekleyin, beni güzel çiçekler geliyor. Biz, ihtiyacımız olan çiçek özlerini çiçekten çiçeğe yolculuk yaparak topluyoruz. Bu görevi büyük bir mutlulukla yapıyoruz.

KARINCA

TANIŞALIM MI?

Ben bir karıncayım. Bakın! boyum çok küçük ama dünyanın hemen her yerinde yaşayabilirim. Üstelik, çok çalışkanım. Kendimden çok büyük yiyecekleri kaldırıp, taşıyabiliyorum. Evimi kendim yapabiliyorum. Bu işte tam bir ustayım. Çünkü benim çok büyük bir ailem var. Ayrıca bizler, hep birlikte yaşamayı çok seviyoruz. Bizlerin kızıl, kahverengi hatta sarı olanlarımız bile var.

HASTALARA İLÂÇ

Biz karıncalar çok küçüğüz. Ama çok da sağlıklıyız. Çünkü Allah'ın bizlere verdiği özellikler sayesinde vücudumuzu hastalıklardan koruyabiliyoruz.

Yani, biz kendi ilâcımızı kendimiz yapıyoruz. Bu ilâcı da vücudumuza sürüyoruz.

Nasıl mı? Hemen anlatayım! Doktor karınca arkadaşlarım, çevrelerindeki ağaçlardan reçine topluyorlar. Sonra da, onları yuvalarımızda biriktiriyoruz. Böylece, reçinenin içerisindeki özel maddeler bizim ilâcımız oluyor.

İŞTE! BENİM ÇİFTLİĞİM

Bu da, benim iri ve uzun bacaklı karınca arkadaşım. O kendi besinini kendi yetiştiriyor. Bunun için, önce ağaçlardan yaprak kesiyor. Sonra da yaprakları tek tek başının üzerinde yuvasına taşıyor. Burada, topladığı yaprakları çiğniyor. Çiğnediği yaprakları da yere seriyor. Bir süre sonra üzerindeki tohumcuları yiyor.

KERTENKELELER İÇERİ KARINCALAR DIŞARI

Biliyor musunuz, benim çölde yaşayan karınca arkadaşlarım da var. Onların adı gümüş karıncalar. Ama çöldeki arkadaşlarım istedikleri gibi yuvalarından çıkıp yiyecek arayamıyorlar. Çünkü çölde yaşayan kertenkelelerden çok korkuyorlar. Ancak, çölde sıcaklık artınca kertenkeleler dışarı çıkamıyor. Böylece karınca arkadaşlarım çölde rahatlıkla gezebiliyorlar.

KELEBEK

TANIŞALIM MI?

Merhaba! Ben bir kelebeğim çok güzel renkli kanatlarım var. Ama biliyor musunuz? Doğduğumda benim böyle kanatlarım yoktu. Yumurtadan çıktığımda küçük bir kurtçuktum. Daha sonra büyüdüm ve değiştim.

Şimdi, rengârenk kanatlara sahip oldum. Nasıl mı? Hemen anlatayım!

ÇOK KİLO ALDIM

İşte, bu gördüğünüz benim tırtıl arkadaşım. Ama şu anda kanatları yok. Çok da kısa. Aslında bir süre sonra şişmanlamaya başlayacak. Sonra da derisi yırtılacak. Merak etmeyin, tırtıl arkadaşım derisiz kalmayacak. Çünkü Allah, onun bedenine uygun bir deri daha verecek.

AAA... BU TIRTILMIŞ

Şişman küçük bir tırtılken kendimi nasıl koruduğuma şaşırдыңız değil mi? Oysa ben dimdik durarak dal taklidini, çok korktuğumda ise ölü taklidi yapamıyorum!

Daha sonraları ise karnımı yapraklarla doldurup kendimi bir torbanın içine kapattım. Allah'ın izniyle, bu torbanın içerisinde kelebeğe dönüşmeye başladım. Bu sürenin sonunda, vücudumuzda sert kabuk oluştu.

Artık, bu kabuğun içinde hareket edemiyordum. On gün sonra da bu kabuğu yırttım.

ALLAH'IM KANATLARIM NE GÜZEL

Sonunda çok güzel bir kelebek oldum. Kanatlarım minicik pullarla kaplandı. Kanatlarımdaki pulcuklar üst üste dizili. Üstelik, rengârenk.

Bu güzel kanatlarımla, çiçekten çiçeğe uçuyorum. Uzun dilimle de bitki özlerini emiyorum. Ne güzel değil mi?

ATEŞ BÖCEĞİ

Merhaba! Benim adım ateş böceği. Peki! Bana neden ateş böceği diyorlar biliyor musunuz? Çünkü Yüce Allah, beni uçarken karnımın altından parlak bir ışık çıkartabilecek şekilde yaratmış. Bu özelliğimden dolayı, beni en iyi gece görebilirsiniz. Hem ben de en çok karanlıkta gezmeyi seviyorum. Bazen, bütün arkadaşlarımla bir ağaçta toplanıyoruz. Üstelik çok da eğleniyoruz!

UĞUR BÖCEĞİ

Merhaba! Benim adım uğur böceği. Bana uç uç böceği de dendir. "Uç, uç böceğim. Annem, sana terlik pabuç alacak." Bakın! Bu tekerlemeyi ben de ezberledim. Genellikle kırmızı veya sarı renkte böcekleriz. Benim üzerimde beneklerim de var. Unutmadan söyleyeyim, Allah, renklerimi çok parlak yaratmış. Böylece, parlak renklerimden korkan düşmanlarım bana zarar veremiyorlar. Ayrıca yazın, yaprakların arasında gezmeyi çok seviyorum. Kışın da arkadaşlarımla hep birlikte kış uykusuna yatıyoruz.

AĞUSTOS BÖCEĞİ

Merhaba! Ben bir ağustos böceğiyim. Yaz aylarında sesi mi sık sık duyarsınız. Çünkü gövdem arka kısmında hava kesecikleri var. Bir de bu hava keseciklerinin üzerine yerleşmiş sağl sollu iki bölüm bulunuyor. İşte ben, taş gibi sert olan bu bölümleri çalarak ses çıkarıyorum.

Şimdi de! Gözünüzü açıp kapatın. Ben bu kadar kısa sürede tam 500 defa bu bölümleri çekip bırakabiliyorum. Böylece hiç durmadan sürekli Cırr! Cırr! Cırr! Ötüyorum.

AKREP

Ben bir akrebim. İsmimi duyunca hemen korktunuz değil mi?

Çünkü benim zehirli iğnem var. Ama korkmayın, bu zehir sadece tehlike anında kullanırım. İsterseniz kendimi tanıtmaya devam edeyim.

Doğduğumda çok zayıf ve güçsüzdüm. Hep annem bana yardım etmişti. Beni sırtında taşıdı. Gece, yiyecek aramaya çıktığında mutlaka beni de yanına alırdı. Beni ve diğer kardeşlerimi her zaman korurdu.

Şimdi, ise kendi ihtiyaçlarını kendim karşılayabiliyorum.

1. Sekiz tane kolum var. Genellikle geceleri avlanırım. Avımı vücudumdan ürettiğim iple ördüğüm ağ ile yakalarım. Bilin bakalım ben kimim? Resimde yerimi bulup yanımdaki kutucuğa + işareti koyunuz.

2. Bizler ömrü az ama kanatlarındaki desenler çok güzel olan canlılarız. Resimde yerimi bulup yanımdaki kutucuğa X işareti koyunuz.

3. Bizler küçük ama çok çalışkan canlılarız. Dünyanın hemen her yerinde yaşarız. Yerin altına yaptığımız evlerde yaşarız. Kendi ağırlığımızdan çok daha ağır yükleri kaldırabiliriz. Resimde yerimizi bulup yanımdaki kutucuğa ★ işareti koyunuz.

4. Bizler çiçekleri dolaşarak sizler için bal yaparız. Bu balın çok az bir kısmıyla yavrularımızı beslerken çoğunu insanlara hediye ederiz. Bilin bakalım biz kimiz? Resimden yerimizi bulup yanımdaki kutucuğa € işareti koyunuz.

